

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

49. sējums
2006. gada 26. jūlijs

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2006 (2006. gada 5. jūlijs) par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/52/EK (2006. gada 5. jūlijs), ar ko groza Direktīvu 95/2/EK par pārtikas piedevām, kas nav krāsvielas vai saldinātāji, un Direktīvu 94/35/EK par saldinātājiem, kurus lieto pārtikas produktos 10
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) 23

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1107/2006

(2006. gada 5. jūlijs)

par invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 80. panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Gaisa pārvadājumu pakalpojumu vienotajam tirgum vajadzētu būt vienlīdz pieejamam visiem iedzīvotājiem. Tātad invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kuras radījusi invaliditāte, vecums vai jebkādi citi faktori, vajadzētu būt tādām pašām iespējām izmantot gaisa transportu kā citiem iedzīvotājiem. Invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ir tādas pašas tiesības uz brīvu pārvietošanos, brīvu izvēli un nediskrimināciju kā visiem pārējiem pilsoņiem. Uz gaisa pārvadājumiem tas attiecas tāpat kā uz citām dzīves jomām.

(2) Tādēļ invalīdus un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām būtu jāpārvadā un nedrīkstētu atteikties tās pārvadāt invaliditātes vai ierobežoto pārvietošanās spēju dēļ, izņemot tādu iemeslu dēļ, kas pamatoti ar drošības apsvērumiem un kas ir paredzēti likumā. Pirms rezervācijas pieņemšanas no invalīdiem vai personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām gaisa pārvadātājiem, to aģentiem un ceļojumu rīkotājiem vajadzētu pielikt visas iespējamās pūles, lai pārbaudītu, vai nepastāv kāds iemesls, kas pamatots ar drošības apsvērumiem, kuru dēļ šīs personas nevarētu uzņemt attiecīgajos gaisa kuģos.

(3) Šai regulai nebūtu jāietekmē citas pasažieru tiesības, ko nosaka Kopienas tiesību akti, un jo īpaši Padomes Direktīva 90/314/EEK (1990. gada 13. jūnijs) par kompleksiem ceļojumiem, kompleksām brīvdienām un kompleksām ekskursijām ⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos ⁽⁴⁾. Ja viens un tas pats pasākums radītu vienādas kompensācijas vai atkārtotas rezervēšanas tiesības saskaņā ar vienu no šiem tiesību aktiem, kā arī šo regulu, attiecīgajai personai vajadzētu ļaut izmantot šādas tiesības tikai vienu reizi pēc savas izvēles.

(4) Lai invalīdi un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu izmantot gaisa transportu tāpat kā citi iedzīvotāji, gan lidostās, iesaistot nepieciešamos darbiniekus un palīglīdzekļus, gan gaisa kuģu salonos vajadzētu nodrošināt šo personu īpašajām vajadzībām atbilstīgu palīdzību. Ņemot vērā sociālās integrācijas aspektus, šīm personām vajadzētu saņemt atbalstu bez papildmaksas.

(5) Lidostās, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, uz kuru attiecas Līgums, invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām cita starpā būtu jāpalīdz nokļūt no noteiktas ierašanās vietas lidostā līdz gaisa kuģim un no gaisa kuģa līdz noteiktai vietai, no kuras šī persona atstāj lidostu, ietverot iekāpšanu un izkāpšanu. Šādas vietas vajadzētu norādīt pie ieejas durvīm terminālu ēkās, pie pasažieru reģistrācijas letēm, vilcienu, piepilsētas vilcienu un metro stacijas un autoostās, taksometru pieturās un citās izkāpšanas vietās, kā arī lidostu autostāvvietās. Palīdzību vajadzētu organizēt tā, lai izvairītos no tās pārtraukšanas un kavēšanās, vienlaikus nodrošinot augstus un vienādu standartus visā Kopienā un pēc iespējas labāk izmantojot resursus jebkurā lidostā un saistībā ar jebkuru gaisa pārvadātāju.

⁽¹⁾ OV C 24, 31.1.2006., 12. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 15. decembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnešī vēl nav publicēts), Padomes 2006. gada 9. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 46, 17.2.2004., 1. lpp.

- (6) Lai sasniegtu šos mērķus, par augstas kvalitātes palīdzības nodrošināšanu lidostās būtu jāatbild centralizētai struktūrai. Tā kā lidostu vadības dienesti ir galvenie pakalpojumu sniedzēji lidostās, atbildība par palīdzības sniegšanu kopumā būtu jāuztic šiem dienestiem.
- (7) Lidostas vadības dienesti paši var nodrošināt palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām. Ņemot vērā konkrētu ceļojumu rīkotāju un gaisa pārvadātāju veiksmīgo darbību, vadības dienesti var arī slēgt nolīgumus ar trešām personām par šīs palīdzības sniegšanu, neskarot Kopienas tiesību aktu attiecīgo noteikumu, tostarp publiskā iepirkuma noteikumu, piemērošanu.
- (8) Palīdzība būtu jāfinansē tā, lai izdevumus vienādā mērā segtu visi pasažieri, kas izmanto attiecīgo lidostu, un netiktu veicināta izvairīšanās no invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām pārvadāšanas. Visefektīvākais finansēšanas veids varētu būt noteikt maksu visiem gaisa pārvadātājiem, kas izmanto lidostu, atbilstīgi pārvadātajam pasažieru skaitam no attiecīgās lidostas un uz to.
- (9) Lai nodrošinātu, konkrēti, ka no gaisa pārvadātāja iekasētās maksas ir atbilstīgas palīdzībai, kuru sniedz invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, un ka šīs maksas netiek izmantotas, lai finansētu vadības dienesta citas darbības, kas nav saistītas ar šādas palīdzības nodrošināšanu, šīs maksas vajadzētu noteikt un piemērot pilnīgi pārskatāmi. Padomes Direktīvu 96/67/EK (1996. gada 15. oktobris) par piekļuvi pakalpojumu tirgum uz zemes Kopienas lidostās (1), un jo īpaši noteikumus par grāmatvedības nodalīšanu tādēļ vajadzētu piemērot gadījumos, kad tas nav pretrunā ar šo regulu.
- (10) Organizējot palīdzības nodrošināšanu invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām un apmācot darbiniekus, lidostām un gaisa pārvadātājiem vajadzētu ievērot Eiropas Civilās aviācijas konferences ("ECAC") 30. dokumenta I daļas 5. sadaļu un ar to saistītos pielikumus, jo īpaši Ētikas kodeksu par cilvēku ar ierobežotām pārvietošanās spējām apkalpošanu lidostās, kas ietverts minētā dokumenta J pielikumā šīs regulas pieņemšanas laikā.
- (11) Lemjot par jaunu lidostu un terminālu plānojumu, kā arī veicot pārbūvi, vadības dienestiem, ja iespējams, būtu jāņem vērā invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām vajadzības. Līdzīgi arī gaisa pārvadātājiem, ja iespējams, būtu jāņem vērā šādas vajadzības, pieņemot lēmumus par jaunu un nesen uzlabotu gaisa kuģu plānojumu.
- (12) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (2) būtu stingri jāpiemēro, lai garantētu invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām privātās dzīves neaizskaramību un nodrošinātu, ka pieprasītā informācija kalpo tikai šajā regulā noteiktā palīdzības pienākuma īstenošanai un netiek izmantota pret pasažieriem, kuri vēlas izmantot minēto pakalpojumu.
- (13) Visa būtiskā informācija, ko sniedz gaisa kuģu pasažieriem, būtu jāsniedz arī alternatīvā veidā, lai tā būtu pieejama invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, un šai informācijai vajadzētu būt vismaz tādās pašās valodās, kādās to iespējams saņemt citiem pasažieriem.
- (14) Gadījumos, kad tiek nozaudēti vai sabojāti ratiņkrēsli vai citi pārvietošanās palīg līdzekļi un palīdzības ierīces, tos pārvietojot lidostā vai pārvadājot gaisa kuģī, pasažierim, kam pieder šis aprīkojums, ir tiesības saņemt kompensāciju saskaņā ar starptautiskajiem, Kopienas un dalībvalstu tiesību aktiem.
- (15) Dalībvalstīm būtu jāuzrauga un jānodrošina šīs regulas piemērošana un jāizraugās piemērota iestāde šādu izpildes funkciju veikšanai. Šī uzraudzība neietekmē invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesības vērsties tiesā ar prasību saņemt likumīgu atlīdzību saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem.
- (16) Ir svarīgi, ka invalīds vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas uzskata, ka šī regula netiek ievērota, var pievērst šim jautājumam lidostas vadības dienesta vai, atbilstīgā gadījumā, attiecīgā gaisa pārvadātāja uzmanību. Ja invalīds vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām negūst kompensāciju šādā veidā, viņš vai viņa var iesniegt sūdzību iestādē vai iestādēs, ko šim nolūkam norādījusi attiecīgā dalībvalsts.
- (17) Sūdzības par palīdzību lidostās būtu jāadresē iestādei vai iestādēm, ko šīs regulas izpildei norādījusi tā dalībvalsts, kuras teritorijā atrodas lidosta. Sūdzības par gaisa pārvadātāja sniegto palīdzību būtu jāadresē iestādei vai iestādēm, ko šīs regulas izpildei norādījusi dalībvalsts, kura izsniegusi gaisa pārvadātajam uzņēmējdarbības licenci.

(1) OV L 272, 25.10.1996., 36. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

(2) OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

- (18) Dalībvalstīm būtu jānosaka sankcijas, kas jāpiemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, ka tās tiek piemērotas. Sankcijām, kuras varētu ietvert kompensācijas izmaksas attiecīgajām personām, vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un atturošām.
- (19) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, nodrošināt visās dalībvalstīs augstu un vienādu aizsardzības un palīdzības līmeni, un nodrošināt, ka vienotajā tirgū uzņēmēji darbojas, ievērojot saskaņotus nosacījumus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka minētās rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (20) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas jo īpaši paredzēti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.
- (21) 1987. gada 2. decembrī Londonā tika panākta vienošanās starp Spānijas Karalisti un Apvienoto Karalisti par pasākumiem labākai sadarbībai attiecībā uz Gibraltāra lidostas izmantošanu, un abu valstu ārlietu ministri parakstīja kopīgu deklarāciju. Šie pasākumi vēl netiek īstenoti,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis un darbības joma

1. Ar šo regulu nosaka noteikumus invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām aizsardzībai un palīdzības nodrošināšanai, ja tās ceļo, izmantojot gaisa transportu, lai aizsargātu šīs personas pret diskrimināciju un nodrošinātu, ka tās saņem palīdzību.

2. Šīs regulas noteikumi attiecas uz invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kuras izmanto vai vēlas izmantot komerciālos pasažieru gaisa pārvadājumu pakalpojumus, atstājot lidostu, ceļojot tranzītā vai ierodoties tajā, ja šī lidosta atrodas kādas dalībvalsts teritorijā, uz kuru attiecas Līgums.

3. Regulas 3., 4. un 10. pantu piemēro arī pasažieriem, kas izlido no trešās valsts lidostas uz lidostu kādas dalībvalsts teritorijā, uz kuru attiecas Līgums, ja attiecīgo lidojumu veicošais gaisa pārvadātājs ir Kopienas gaisa pārvadātājs.

4. Šī regula neietekmē pasažieru tiesības, ko nosaka Direktīva 90/314/EEK un kas ir saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 261/2004.

5. Ciktāl šīs regulas noteikumi ir pretrunā ar Direktīvas 96/67/EK noteikumiem, priekšroka dodama šai regulai.

6. Tiek uzskatīts, ka šīs regulas attiecināšana uz Gibraltāra lidostu neskar Spānijas Karalistes un Apvienotās Karalistes attiecīgās juridiskās nostājas strīdā par tās teritorijas suverenitāti, kurā atrodas lidosta.

7. Šīs regulas attiecināšana uz Gibraltāra lidostu ir atlikta līdz brīdim, kad tiks piemēroti pasākumi, kas ir iekļauti kopīgajā deklarācijā, ko 1987. gada 2. decembrī parakstīja Spānijas Karalistes un Apvienotās Karalistes ārlietu ministri. Spānijas un Apvienotās Karalistes valdības paziņo Padomei datumu, kad tās sāk piemērot šos pasākumus.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- “invalīds” vai “persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām” ir jebkura persona, kuras pārvietošanās spējas, izmantojot transportlīdzekļus, ir ierobežotas kādas fiziskas (sensoriskas vai kustību, pastāvīgas vai īslaicīgas) invaliditātes, garīgas invaliditātes vai traucējumu vai jebkādu citu invaliditātes iemeslu vai vecuma dēļ un kuras stāvoklis prasa pienācīgu uzmanību un visiem pasažieriem pieejamo pakalpojumu pielāgojumus šīs personas vajadzībām;
- “gaisa pārvadātājs” ir gaisa pārvadājumu uzņēmums, kam ir derīga uzņēmējdarbības licence;
- “lidojumu veicošais gaisa pārvadātājs” ir gaisa pārvadātājs, kas veic vai plāno veikt lidojumu saskaņā ar līgumu ar pasažieri, vai citas tādas juridiskas vai fiziskas personas vārdā, kurai ir līgums ar šo pasažieri;
- “Kopienas gaisa pārvadātājs” ir gaisa pārvadātājs ar derīgu darbības licenci, ko dalībvalsts izsniegusi saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2407/92 (1992. gada 23. jūlijs) par gaisa pārvadātāju licencēšanu ⁽¹⁾;
- “ceļojuma rīkotājs” ir organizators vai pārstāvis Direktīvas 90/314/EEK 2. panta 2. un 3. punkta nozīmē, izņemot gaisa pārvadātāju;
- “lidostas vadības dienests” vai “vadības dienests” ir dienests, kura pārziņā saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem jo īpaši ir lidostas infrastruktūru pārvalde un vadība un visu to lidojumu veicošo gaisa pārvadātāju darbības koordinācija un kontrole, kuri atrodas lidostā vai attiecīgajā lidostu sistēmā;

⁽¹⁾ OV L 240, 24.8.1992., 1. lpp.

- g) "lidostas izmantotājs" ir ikviena juridiska vai fiziska persona, kuras pārziņā ir pasažieru pārvadāšana no attiecīgās lidostas vai uz to, izmantojot gaisa transportu;
- h) "Lidostas izmantotāju komiteja" ir komiteja, kurā darbojas lidostas izmantotāju vai to pārstāvošu organizāciju pārstāvji;
- i) "rezervācija" ir fakts, ka pasažierim ir biļete vai cits pierādījums, kas liecina par to, ka gaisa pārvadātājs vai ceļojuma rīkotājs rezervāciju ir pieņēmis un reģistrējis;
- j) "lidosta" ir sauszemes teritorija, kas īpaši pielāgota gaisa kuģu nosēšanās, pacelšanās un manevru vajadzībām un kurā ir palīgīdzekļi, ko var izmantot gaisa kuģu satiksmes un apkalpošanas vajadzībām, tostarp iekārtas komerciālo gaisa pakalpojumu atbalstam;
- k) "lidostas autostāvvietā" ir autostāvvietā lidostas teritorijā vai lidostas vadības dienesta tiešā kontrolē, kas tieši kalpo to pasažieru vajadzībām, kuri izmanto lidostu;
- l) "komerciāli gaisa pārvadājumu pakalpojumi pasažieriem" nozīmē pasažieru gaisa pārvadājumu pakalpojumus, ko veic gaisa pārvadātājs regulāru un neregulāru lidojumu veidā, kurus piedāvā plašākai sabiedrībai par atlīdzību vai nu pats, vai iekļaujot tos kādā pakalpojumu paketē.

3. pants

Pārvadāšanas atteikuma novēršana

Gaisa pārvadātājs vai tā aģents, vai ceļojuma rīkotājs, kā iemeslu minot personas invaliditāti vai ierobežotas pārvietošanās spējas, neatsakās:

- a) pieņemt rezervāciju lidojumam, kas sākas vai beidzas lidostā, kurai piemēro šo regulu;
- b) nodrošināt invalīda vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām iekāpšanu gaisa kuģī šādā lidostā, ja šādai personai ir derīga biļete un rezervācija.

4. pants

Atkāpes, īpaši nosacījumi un informēšana

1. Neatkarīgi no 3. panta gaisa pārvadātājs vai tā aģents, vai ceļojuma rīkotājs var atteikties apstiprināt rezervāciju vai iekāpšanu invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, par iemeslu minot invaliditāti vai ierobežotas pārvietošanās spējas:

- a) lai ievērotu piemērojamās drošības prasības, ko nosaka starptautiskie, Kopienas vai valstu tiesību akti, vai lai ievērotu drošības prasības, ko nosaka iestāde, kura izdeva gaisa kuģu ekspluatanta apliecību attiecīgajam gaisa pārvadātājam;

- b) ja gaisa kuģa vai tā durvju izmēra dēļ invalīda vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām iekāpšana vai pārvadāšana ir fiziski neiespējama.

Atsakoties pieņemt rezervāciju pirmās daļas a) vai b) apakšpunktā minēto iemeslu dēļ, gaisa pārvadātājs, tā aģents vai ceļojuma rīkotājs pēc iespējas cenšas, lai attiecīgajai personai piedāvātu pieņemamu alternatīvu.

Invalīds vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kurai ir bijusi liegta iekāpšana gaisa kuģī invaliditātes vai ierobežoto pārvietošanās spēju dēļ, un personai, kas pavada šo personu, saskaņā ar šā panta 2. punktu piedāvā tiesības saņemt atlīdzību vai mainīt maršrutu, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 261/2004 8. pantā. Tiesības izvēlēties lidojumu atpakaļ vai maršruta maiņu ir atkarīgas no tā, vai izpildītas visas drošības prasības.

2. Saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā tie, kas minēti 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, gaisa pārvadātājs vai tā aģents, vai ceļojuma rīkotājs var prasīt, lai invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām pavada kāda persona, kura spēj sniegt šim invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām nepieciešamo palīdzību.

3. Gaisa pārvadātājs vai tā aģents dara publiski pieejamus drošības noteikumus, ko tas piemēro, pārvadājot invalīdus un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kā arī noteikumus, kas ierobežo šādu personu vai viņu pārvietošanās palīgīdzekļu pārvadāšanu gaisa kuģī tā izmēru dēļ, un dara to saprotamā veidā un vismaz tajās pašās valodās, kurās šie noteikumi pieejami citiem pasažieriem. Ceļojuma rīkotājs dara pieejamus minētos drošības noteikumus un ierobežojumus lidojumiem, kas ietilpst kompleksos ceļojumos, kompleksās brīvdienās un kompleksās ekskursijās, kuras tas organizē, pārdod vai piedāvā.

4. Ja gaisa pārvadātājs vai tā aģents, vai ceļojuma rīkotājs izdara izņēmumu atbilstīgi 1. vai 2. punktam, tas nekavējoties informē invalīdu vai personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām par šādas rīcības iemesliem. Gaisa pārvadātājs, tā aģents vai ceļojuma rīkotājs piecu darba dienu laikā pēc tam, kad ir veikts attiecīgs pieprasījums, rakstveidā dara šos iemeslus zināmus invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

5. pants

Ielidošanas un izlidošanas vietu ierādīšana

1. Sadarbojoties ar lidostas izmantotājiem, ar Lidostas izmantotāju komitejas, ja tāda ir izveidota, un invalīdu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām pārstāvības organizāciju starpniecību lidostas vadības dienests, ņemot vērā vietējos apstākļus, lidostas robežās vai lidostas vadības dienesta tieši kontrolētā vietā gan lidostas ēku iekšpusē, gan ārpusē norāda

ielidošanas un izlidošanas vietas, kur invalīdi un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām var bez grūtībām paziņot par ierašanos lidostā un lūgt palīdzību.

2. Šīs ielidošanas un izlidošanas vietas, kas minētas 1. punktā, ir norādītas ar skaidriem apzīmējumiem un saprotamā veidā sniedz pamatinformāciju par lidostu.

6. pants

Informācijas nosūtīšana

1. Gaisa pārvadātāji, to aģenti un ceļojuma rīkotāji veic visus vajadzīgos pasākumus, lai ikvienā tirdzniecības vietā, arī tajās, kas nodrošina pārdošanu pa telefonu un pārdošanu internetā, to dalībvalstu teritorijā, uz kurām attiecas Līgums, varētu saņemt paziņojumus, ka invalīdiem vai personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ir nepieciešama palīdzība.

2. Kad gaisa pārvadātājs, tā aģents vai ceļojuma rīkotājs 48 stundas pirms paziņotā izlidošanas laika saņem paziņojumu, ka ir nepieciešama palīdzība, tas vismaz 36 stundas pirms paziņotā izlidošanas laika attiecīgo informāciju nosūta:

- a) izlidošanas, ielidošanas un tranzīta lidostu vadības dienestam un
- b) lidojumu veicošajam gaisa pārvadātājam, ja rezervēšana nav pieteikta šim pārvadātājam un ja, saņemot paziņojumu, ir zināms lidojumu veicošais gaisa pārvadātājs; ja attiecīgais pārvadātājs nav zināms, informācija tiek nosūtīta, tiklīdz tas tiek noskaidrots.

3. Visos pārējos gadījumos, kas nav minēti 2. punktā, gaisa pārvadātājs vai ceļojuma rīkotājs nosūta informāciju iespējami īsā laikā.

4. Iespējami īsā laikā pēc gaisa kuģa izlidošanas lidojumu veicošais gaisa pārvadātājs informē galamērķa lidostas vadības dienestu, ja šī lidosta atrodas dalībvalsts teritorijā, kurai piemērojams Līgums, par to, cik ar šo gaisa kuģi lidojošiem invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām ir vajadzīga I pielikumā norādītā palīdzība, un par to, kāda veida palīdzība ir nepieciešama.

7. pants

Tiesības saņemt palīdzību lidostās

1. Kad invalīds vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām ierodas lidostā, lai sāktu ceļojumu ar gaisa kuģi, lidostas vadības dienests ir atbildīgs par I pielikumā norādītās palīdzības nodrošināšanu tā, lai attiecīgā persona varētu izlidot ar gaisa kuģi, uz kuru tā ir rezervējusi vietu, ar noteikumu, ka gaisa pārvadātājs vai tā aģents vai ceļojuma rīkotājs par attiecīgās personas īpašajām vajadzībām ir bijis informēts vismaz

48 stundas pirms paziņotā izlidošanas laika. Šī informācija attiecas arī uz lidojumu atpakaļ, ja viens gaisa pārvadātājs ir nolīgts gan lidojumam turp, gan lidojumam atpakaļ

2. Ja nepieciešama īpaši apmācīta suņa-pavadoņa palīdzība, tam nodrošina vietu ar noteikumu, ka attiecīgs paziņojums ir nosūtīts gaisa pārvadātājam, tā aģentam vai ceļojuma rīkotājam saskaņā ar tiesību aktiem, kas reglamentē suņu-pavadoņu pārvadāšanu ar gaisa kuģi, ja ir šādi tiesību akti.

3. Ja 1. punktā minētais paziņojums nav sniegts, lidostas vadības dienests iespēju robežās sniedz I pielikumā norādīto palīdzību tā, lai attiecīgā persona varētu izlidot ar gaisa kuģi, uz kuru šai personai ir rezervācija.

4. Noteikumus, kas minēti 1. punktā, piemēro ar nosacījumu, ka:

- a) attiecīgā persona ierodas uz pasažieru reģistrāciju:
 - i) laikā, ko iepriekš rakstiski (ietverot elektroniskos saziņas līdzekļus) noteicis gaisa pārvadātājs vai ceļojuma rīkotājs, vai,
 - ii) ja laiks nav noteikts, ne vēlāk kā vienu stundu pirms paredzētā izlidošanas laika,
- vai
- b) attiecīgā persona ierodas saskaņā ar 5. pantu ierādītajā vietā lidostas robežās:
 - i) laikā, ko iepriekš rakstiski (ietverot elektroniskos saziņas līdzekļus) noteicis gaisa pārvadātājs vai ceļojuma rīkotājs, vai
 - ii) ja laiks nav noteikts, ne vēlāk kā divas stundas pirms paredzētā izlidošanas laika.

5. Ja invalīds vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām tranzītā šķērso lidostu, kurai piemērojama šī regula, vai ja gaisa pārvadātājs vai ceļojuma rīkotājs pārceļ lidojumu, uz kuru šī persona ir rezervējusi vietu, lidostas vadības dienests ir atbildīgs par I pielikumā norādītās palīdzības nodrošināšanu tā, lai attiecīgā persona varētu izlidot ar gaisa kuģi, uz kuru tā ir rezervējusi vietu.

6. Invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām ar gaisa kuģi ierodoties lidostā, kurai piemērojama šī regula, lidostas vadības dienests ir atbildīgs par I pielikumā norādītās palīdzības nodrošināšanu tā, lai attiecīgā persona varētu nokļūt 5. pantā minētajā izlidošanas vietā.

7. Palīdzība, kuru sniedz, cik vien iespējams atbilst katra pasažiera īpašajām vajadzībām.

8. pants

Atbildība par palīdzību lidostās

1. Lidostas vadības dienesta pienākums ir nodrošināt, lai I pielikumā norādītā palīdzība invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiek sniegta bez papildu maksas.

2. Vadības dienests var pats sniegt šādu palīdzību. Pildot pienākumu un vienmēr nodrošinot atbilstību 9. panta 1. punktā minētajiem kvalitātes standartiem, lidostas vadības dienests var izvēlēties slēgt līgumus par palīdzības sniegšanu ar vienu vai vairākām citām pusēm. Sadarbojoties ar lidostas izmantotājiem, ar Lidostas izmantotāju komitejas starpniecību, ja tāda ir izveidota, vadības dienests var slēgt šādu līgumu vai līgumus pēc savas iniciatīvas vai pēc pieprasījuma, arī gaisa pārvadātāja lūguma, un ņemot vērā attiecīgajā lidostā pieejamos pakalpojumus. Noraidot šādu līgumu, vadības dienests rakstveidā sniedz pamatojumu.

3. Lai nodrošinātu šai palīdzībai finansējumu, lidostas vadības dienests var nediskriminējošā veidā noteikt īpašu maksu gaisa pārvadātājiem, kuri izmanto attiecīgo lidostu.

4. Šī īpašā maksa ir pamatota, samērojama ar izmaksām, pārbaugāma, un to nosaka lidostas vadības dienests sadarbībā ar lidostas izmantotājiem, kurus pārstāv Lidostas izmantotāju komiteja, ja tāda ir izveidota, vai jebkura cita kompetenta struktūrvienība. Maksu proporcionāli sedz gaisa pārvadātāji, kas izmanto lidostu, atbilstīgi visu to pasažieru kopējam skaitam, kurus katrs no tiem pārvadā no lidostas un uz to.

5. Lidostas vadības dienests atbilstīgi pašreizējai komercdarbības praksei nodrošina atsevišķu uzskaiti darbībām, kuras tas veic saistībā ar palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, un atsevišķu uzskaiti pārējām darbībām.

6. Lidostas vadības dienests ar Lidostas izmantotāju komitejas, ja tāda ir izveidota, vai jebkuras citas kompetentas struktūrvienības starpniecību sniedz lidostas izmantotājiem, kā arī 14. pantā minētajai izpildiestādei vai iestādēm revidentu apstiprinātu gada pārskatu par saņemtajiem maksājumiem un izdevumiem, kas veikti saistībā ar palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

9. pants

Palīdzības kvalitātes standarti

1. Izņemot lidostas, kurās komercpārvadājumu pasažieru skaits gadā ir mazāks par 150 000, vadības dienests, sadarbojoties ar lidostas izmantotājiem, ar Lidostas izmantotāju komitejas, ja tāda ir izveidota, un ar to organizāciju starpniecību, kas pārstāv pasažierus—invalīdus un pasažierus ar ierobežotām pārvietošanās spējām, nosaka kvalitātes standartus I pielikumā norādītajai palīdzībai un konstatē, kādi resursi vajadzīgi, lai tos sasniegtu.

2. Nosakot minētos standartus, pilnībā ņem vērā starptautiski atzītu politiku un rīcības kodeksus, kas attiecas uz ceļojumu

atvieglošanu invalīdiem vai personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, īpaši ECAC Ētikas kodeksu par cilvēku ar ierobežotām pārvietošanās spējām apkalpošanu lidostās.

3. Lidostas vadības dienests publicē savus kvalitātes standartus.

4. Gaisa pārvadātājs un lidostas vadības dienests var vienoties, ka pasažieriem, ko attiecīgais gaisa pārvadātājs pārvadā no lidostas un uz to, vadības dienests nodrošina augstākas kvalitātes palīdzību, nekā to paredz 1. punktā minētie standarti, vai papildus I pielikumā norādītajai palīdzībai sniedz arī citus pakalpojumus.

5. Lai nodrošinātu finansējumu šiem pakalpojumiem, vadības dienests bez 8. panta 3. punktā minētās maksas var attiecīgajam gaisa pārvadātājam noteikt papildu maksu, kurai jābūt pārskatāmāi, samērojama ar izmaksām un noteiktai pēc konsultācijas ar attiecīgo gaisa pārvadātāju.

10. pants

Palīdzība, ko sniedz gaisa pārvadātājs

Gaisa pārvadātājs bez papildu maksas sniedz II pielikumā norādīto palīdzību invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas, izmantojot gaisa transportu, dodas ceļā, ierodas vai tranzītā šķērso lidostu, kurai piemērojama šī regula, ar noteikumu, ka šī persona izpilda 7. panta 1., 2. un 4. punktā norādītos nosacījumus.

11. pants

Apmācība

Gaisa pārvadātāji un lidostas vadības dienests:

- nodrošina, lai visi to darbinieki, arī apakšuzņēmēju darbinieki, kuri nepastarpināti sniedz palīdzību invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, zinātu, kā apmierināt vajadzības, kas raksturīgas personām ar dažādu invaliditāti vai kustību traucējumiem;
- visiem lidostas darbiniekiem, kuri ir tiešā saskarsmē ar ceļotājiem, nodrošina apmācību jautājumos par invalīdu vienlīdzību un invaliditātes izpratni;
- pieņemot darbā jaunus darbiniekus, nodrošina viņiem invaliditātes jautājumiem veltītu apmācību un vajadzības gadījumā nodrošina personālam zināšanu pilnveidošanas apmācību kursus.

12. pants

Kompensācija par bojātiem vai nozaudētiem ratiņkrēsliem, citiem pārvietošanās palīgīdzekļiem un palīdzības ierīcēm

Ja, pārvietojot lidostā vai pārvadājot gaisa kuģī, tiek bojāti vai nozaudēti ratiņkrēsli vai citi pārvietošanās palīgīdzekļi un

palīdzības ierīces, pasažierim, kuram pieder šis aprīkojums, ir tiesības saņemt kompensāciju saskaņā ar starptautiskajiem, Kopienas un dalībvalstu tiesību aktiem.

13. pants

Saistību nepildīšanas nepieļaujamība

Šajā regulā noteiktās saistības attiecībā uz invalīdiem un personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām nedrīkst ierobežot vai nepildīt.

14. pants

Izpildiestāde un tās uzdevumi

1. Katra dalībvalsts izraugās iestādi vai iestādes, kas ir atbildīgas par šīs regulas īstenošanu attiecībā uz lidojumiem no lidostām, kuras atrodas tās teritorijā, un lidojumiem uz šādām lidostām. Šī iestāde vajadzības gadījumā veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek ievērotas invalīdu un pasažieru, kuriem ir ierobežotas pārvietošanās spējas, tiesības, ietverot atbilstību 9. panta 1. punktā minētajiem kvalitātes standartiem. Dalībvalstis informē Komisiju par izraudzīto iestādi.

2. Dalībvalstis vajadzības gadījumā nodrošina, lai saskaņā ar 1. punktu norādīta izpildiestāde vai izpildiestādes nodrošina arī 8. panta apmierinošu izpildi, tostarp attiecībā uz maksājumiem piemērojamiem noteikumiem, lai novērstu negodīgu konkurenci. Šim nolūkam tās var norādīt arī īpašu iestādi.

15. pants

Sūdzību procedūra

1. Invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām, kas uzskata, ka šī regula netiek ievērota, būtu šim jautājumam jāpievērš lidostas vadības dienesta vai, attiecīgā gadījumā, attiecīgā gaisa pārvadātāja uzmanību.

2. Ja invalīds vai persona ar ierobežotām pārvietošanās spējām nevar gūt kompensāciju šādā veidā, sūdzības par šīs regulas noteikumu iespējamu pārkāpumu var iesniegt saskaņā ar

14. panta 1. punktu norādītajai iestādei vai iestādēm, vai jebkurai citai dalībvalsts norādītai kompetentai iestādei.

3. Dalībvalsts iestāde, kura saņēmusi sūdzību, kas ietilpst citas dalībvalsts izraudzītās iestādes kompetencē, nosūta konkrēto sūdzību šīs citas dalībvalsts iestādei.

4. Dalībvalsts veic pasākumus, lai informētu invalīdus un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām par viņu tiesībām saskaņā ar šo regulu un par iespēju iesniegt sūdzību šai izraudzītajai iestādei vai iestādēm.

16. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka noteikumus par sankcijām, kas jāpiemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, lai nodrošinātu, ka šie noteikumi tiek īstenoti. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis paziņo Komisijai par šiem noteikumiem un nekavējoties ziņo par jebkurām turpmākām izmaiņām šajos noteikumos.

17. pants

Ziņojums

Komisija vēlākais līdz 2010. gada 1. janvārim ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas darbību un tās izpildes rezultātiem. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību aktu projektus, kas paredz detalizētāku šīs regulas noteikumu īstenošanu vai tās pārskatīšanu.

18. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šo regulu piemēro no 2008. gada 26. jūlija, izņemot 3. un 4. pantu, ko piemēro no 2007. gada 26. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2006. gada 5. jūlijs

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā
priekšsēdētāja
P. LEHTOMÄKI

I PIELIKUMS

Palīdzība, par kuru ir atbildīgi lidostu vadības dienesti

Vajadzīgā palīdzība un pasākumi, kas jāveic, lai invalīdi un personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām varētu:

- paziņot par ierašanos lidostā un lūgt palīdzību 5. pantā minētajās norādītajās vietās gan terminālu telpās, gan ārpus tām,
- nokļūt no šīs norādītās vietas līdz pasažieru reģistrācijas punktam,
- reģistrēties un reģistrēt bagāžu,
- doties no reģistrācijas punkta uz gaisa kuģi, veicot izceļošanas, muitas un drošības procedūras,
- iekāpt gaisa kuģī, izmantojot liftu, ratiņkrēslus vai citu attiecīgā gadījumā vajadzīgo palīdzību,
- doties no gaisa kuģa durvīm uz savu vietu,
- novietot un paņemt bagāžu gaisa kuģa salonā,
- doties no savas vietas uz gaisa kuģa durvīm,
- izkāpt no gaisa kuģa, izmantojot liftu, ratiņkrēslus vai citu attiecīgā gadījumā vajadzīgo palīdzību,
- doties no gaisa kuģa uz bagāžas saņemšanas vietu un paņemt bagāžu, veicot iecelšanas, muitas un drošības procedūras,
- doties no bagāžas saņemšanas vietas uz kādu no noteiktajām vietām lidostā,
- tranzīta gadījumā pārsēties nākamajā gaisa kuģī, saņemot vajadzīgo palīdzību gan lidostā, gan gaisa kuģī, terminālos un ceļā starp termināliem,
- vajadzības gadījumā apmeklēt tualeti.

Ja invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām palīdz pavadōša persona un ja tas tiek pieprasīts, šai personai ir jāļauj sniegt invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām nepieciešamo palīdzību lidostā un iekāpjot un izkāpjot no gaisa kuģa.

Darbības ar visiem nepieciešamajiem pārvietošanās palīgīdzekļiem lidostā, ietverot tādus palīgīdzekļus kā elektriskie ratiņkrēslī, par šādu vajadzību brīdinot četrdesmit astoņas stundas iepriekš un ņemot vērā, ka gaisa kuģī tiem var nepietikt vietas, un saskaņā ar attiecīgiem tiesību aktiem, ko piemēro bīstamām precēm.

Bojātu vai nozaudētu pārvietošanās palīgīdzekļu pagaidu aizstāšana, atzīstot, ka tos ne vienmēr ir iespējams aizstāt tieši ar tādiem pašiem palīgīdzekļiem.

Vajadzības gadījumā darbības ar atzītiem suņiem–pavadoņiem lidostā.

Ar nokļūšanu uz attiecīgo gaisa kuģi saistītas informācijas sniegšana piemērotā veidā.

II PIELIKUMS

Palīdzība, ko sniedz gaisa pārvadātāji

Atzītu suņu-pavadoņu pārvadāšana salonā atbilstīgi attiecīgās valsts noteikumiem.

Papildus medicīniskajiem palīg līdzekļiem ne vairāk kā divu pārvietošanās palīg līdzekļu pārvadāšana katram invalīdam vai pasažierim ar ierobežotām pārvietošanās spējām, ietverot elektriskos ratiņkrēslus (par šādu vajadzību brīdinot 48 stundas iepriekš un ņemot vērā, ka gaisa kuģī tiem var nepietikt vietas, un saskaņā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, ko piemēro bīstamām precēm).

Ar attiecīgo lidojumu saistītās būtiskās informācijas sniegšana piemērotā veidā.

Visu saprātīgi nepieciešamo pasākumu veikšana pēc attiecīga lūguma, lai nodrošinātu, ka sēdvietā atbilst katra invalīda vai personas ar ierobežotām pārvietošanās spējām īpašajām vajadzībām, ja to atļauj drošības noteikumi un ir pieejama vieta.

Vajadzības gadījumā palīdzība, lai nokļūtu tualetes telpās.

Ja invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām palīdz pavadōša persona, gaisa pārvadātājs veiks visus saprātīgi nepieciešamos pasākumus, lai šai personai ierādītu sēdvietu līdzās invalīdam vai personai ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/52/EK

(2006. gada 5. jūlijs),

ar ko groza Direktīvu 95/2/EK par pārtikas piedevām, kas nav krāsvielas vai saldinātāji, un Direktīvu 94/35/EK par saldinātājiem, kurus lieto pārtikas produktos

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

(4) Kopš Direktīvu 95/2/EK un 94/35/EK pieņemšanas pārtikas piedevu jomā ir notikusi tehniska attīstība. Šīs direktīvas būtu jāpielāgo atbilstoši šai attīstībai.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

(5) Ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) atzinumu, kas sniegts 2003. gada 26. novembrī, izdarītas izmaiņas pašreizējās atļaujās, lai saglabātu nitrozamīnu līmeni pēc iespējas zemu, samazinot pārtikai pievienoto nitrātu un nitrātu daudzumu, taču saglabājot pārtikas produktu mikrobioloģisko drošību. EFSA iesaka nitrātu un nitrātu līmeni tiesību aktos noteikt kā "pievienoto daudzumu". EFSA uzskata, ka tieši pievienotais nitrātu daudzums, nevis atlikums, nodrošina inhibējošu iedarbību pret *C. botulinum*. Pašreizējos noteikumus būtu jāgroza tādā veidā, lai maksimālais atļautais līmenis, kā to min EFSA, termiski neapstrādātos vai termiski apstrādātos gaļas produktos, sierā un zivīs tiktu izteikts kā pievienotais daudzums. Taču atsevišķiem tradicionāli ražotiem gaļas produktiem izņēmuma kārtā būtu jānorāda maksimālais atliekvielu līmenis, ja sniegtas pienācīgas produktu specifikācijas un norādes. Ar noteikto līmeni būtu jānodrošina, ka netiek pārsniegta Pārtikas zinātniskās komitejas 1990. gadā noteiktā pieļaujamā dienas deva (PDD). Produktus, kuri šajā direktīvā nav īpaši minēti, bet kurus tradicionāli ražo līdzīgā veidā (t.i., līdzīgus produktus) vajadzības gadījumā var klasificēt saskaņā ar Direktīvas 95/2/EK 5. un 6. pantu. Attiecībā uz sieru attiecīgais līmenis būtu jānosaka kā pievienotais daudzums siera pienā. Ja izmanto procesu, kurā nitrātus pievieno pēc sūkalu atdalīšanas un ūdens pievienošanas, to koncentrācijas līmenim vajadzētu būt tādā pašam, kā gadījumā, ja nitrātus pievienotu tieši siera pienam.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Pārtikas piedevas var apstiprināt lietošanai pārtikas produktos tikai tad, ja tās atbilst II pielikumam Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvā 89/107/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas piedevām, ko atļauts izmantot cilvēku uzturā ⁽³⁾.

(2) Direktīvā 95/2/EK ⁽⁴⁾, ir iekļauts saraksts, kurā norādītas pārtikas piedevas, ko drīkst izmantot Kopienā, un to lietošanas nosacījumi.

(3) Direktīvā 94/35/EK ⁽⁵⁾, iekļauts saldinātāju saraksts, kurus drīkst izmantot Kopienā, un to lietošanas nosacījumi.

(6) Saskaņā ar Direktīvu 2003/114/EK, ar ko groza Direktīvu 95/2/EK, Komisijai un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei bija jāpārskata E 214 – 219 p-hidroksibenzoātu un to nātrija sāļu lietošanas nosacījumi līdz 2004. gada 1. jūlijam. EFSA novērtēja informāciju par p-hidroksibenzoātu nekaitīgumu un sniedza savu atzinumu 2004. gada 13. jūlijā. EFSA noteica pilnas grupas PDD metil- un etil-p-hidroksibenzo-skābes esteru un to nātrija sāļu summai: 0 – 10 mg/kg ķermeņa svara. EFSA uzskata, ka propilparabēns nebūtu jāiekļauj šajā PDD grupā, jo propilparabēns, atšķirībā no metil- un etilparabēna, ir ietekmējis dzimumhormonus un vīrišķos dzimumorgānus žurku mazuļiem. Tādēļ EFSA nevarēja ieteikt PDD propilparabēnam, jo nav skaidri noteikts līmenis, pie kura nav novērojama negatīva ietekme (NOAEL). E 216 propil-p-hidroksibenzoātu un E 217 nātrija propil-p-hidroksibenzoātu ir vajadzīgs svītrot no Direktīvas 95/2/EK. Turklāt ir vajadzīgs pārtraukt p-hidroksibenzoātu lietošanu šķīdros diētiskajos uztura bagātinātājos.

⁽¹⁾ OV C 255, 14.10.2005., 59. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 26. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts). Padomes 2006. gada 2. jūnija Lēmums.

⁽³⁾ OV L 40, 11.2.1989., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 61, 18.3.1995., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/114/EK (OV L 24, 29.1.2004., 58. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 237, 10.9.1994., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/115/EK (OV L 24, 29.1.2004., 65. lpp.).

- (7) Saskaņā ar Komisijas Lēmumu 2004/374/EK ⁽¹⁾ aizrīšanās riska dēļ tika pārtraukta tādu želejas minikapsulu laišana tirgū un ieviešana, kas satur no jūras aļģēm un dažiem sveķiem iegūtas želeju veidojošas pārtikas piedevas, lietojot šos produktus. Ņemot vērā šā lēmuma pārskatīšanu, ir vajadzīgs aizliegt dažu želeju veidojošu pārtikas piedevu lietošanu želejas minikapsulās.
- (8) Pārtikas zinātniskā komiteja novērtēja informāciju par eritritola nekaitīgumu un sniedza savu atzinumu 2003. gada 5. martā. Komiteja secināja, ka ir pieņemami lietot eritritolu kā pārtikas piedevu. Komiteja arī atzīmē, ka eritritolam piemīt caureju veicinoša iedarbība, bet lielākā devā nekā citiem polioliem. Eritritolam piemīt daudzas tehnoloģiskas nesaldinošas īpašības, kas ir svarīgas daudziem pārtikas produktiem, sākot no konditorejas izstrādājumiem līdz piena produktiem. Tās ietver tādas funkcijas kā garšas pastiprinātājs, nesējviela, mitrumuzturētājs, stabilizētājs, biezinātājs, apjoma palielinātājs un sekvestrants. Ir vajadzīgs atļaut eritritola lietošanu tajos pašos pārtikas produktos, kuros izmanto citus pašlaik atļautos poliolus. Turklāt ir vajadzīgs grozīt Direktīva 94/35/EK, jo eritritolu var lietot arī saldinašanas nolūkā, tāpat kā citus pašlaik atļautos poliolus.
- (9) Pārtikas zinātniskā komiteja novērtēja informāciju par sojas pupu hemicelulozes nekaitīgumu un sniedza savu atzinumu 2003. gada 4. aprīlī. Komiteja secināja, ka attiecīgos pārtikas produktos, attiecībā uz kuriem tika izteikts lūgums, un noteiktā daudzumā ir pieņemami lietot sojas pupu hemicelulozi. Tādēļ ir lietderīgi atļaut šādu lietošanu noteiktiem mērķiem. Lai neradītu problēmas alerģijas slimniekiem, šādu lietošanu tomēr nebūtu jāatļauj neapstrādātos pārtikas produktos, kuros nav jābūt sojas pupu atliekvielām. Jebkurā gadījumā, ja produkti satur no sojas pupām iegūtu hemicelulozi, patērētāji par to būtu jāinformē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ⁽²⁾.
- (10) EFSA novērtēja informāciju par etilcelulozes nekaitīgumu un sniedza savu atzinumu 2004. gada 17. februārī. EFSA nolēma iekļaut etilcelulozi PDD grupā "nav noteikts" modificētām celulozēm, kā to noteikusi Pārtikas zinātniskā komiteja. Galvenais etilcelulozes pielietojums ir uztura bagātinātājos un iekapsulētos aromatizētājos. Tādēļ, līdzīgi kā citu celuložu lietošana, būtu jāatļauj arī etilcelulozes lietošana.
- (11) EFSA novērtēja informāciju par pullulāna nekaitīgumu un sniedza savu atzinumu 2004. gada 13. jūlijā. Tā atzina par pieļaujamu pullulāna izmantošanu tādu uztura bagātinātāju pārklājumos, kuri ir kapsulu un tablešu veidā, kā arī lentveida elpas atsvaidzinātājos. Tāpēc ir jāatļauj to izmantošana.
- (12) EFSA novērtēja informāciju par tetrabutilhdrohinona (TBHQ) nekaitīgumu un sniedza savu atzinumu 2004. gada 12. jūlijā. EFSA šim antioksidantam noteica PDD 0–0,7 mg/kg apjomā uz ķermeņa svara kilogramu un atzina to par pieļaujamu noteiktā koncentrācijā atsevišķos pārtikas produktos. Tāpēc ir jāatļauj šīs piedevas izmantošana.
- (13) Pārtikas zinātniskā komiteja novērtēja informāciju par cietes alumīnija oktenilsukcināta (SAOS) nekaitīgumu un sniedza savu atzinumu 1997. gada 21. martā. Komiteja atzina par pieļaujamu šīs piedevas izmantošanu tādu vitamīnu un karotenoīdu sastāvā, kas ir mikrokapsulās. Tāpēc ir jāatļauj tās izmantošana.
- (14) Skābpiena siera ražošanas laikā pasterizētam pienam pievieno E 500ii nātrija hidrogēnkarbonātu, lai buferētu pienskābes radīto skābumu līdz atbilstošam pH līmenim, tādējādi radot nogatavināšanas kultūrām nepieciešamos augšanas apstākļus. Tāpēc ir jāatļauj nātrija hidrogēnkarbonāta izmantošana skābpiena siera ražošanā.
- (15) Pašlaik ir atļauts lietot sorbātu (E 200, E 202 un E 203) un benzoātu (E 210 līdz E 213) maisījumu kā konservantu vārītām garnelēm. Ir lietderīgi paplašināt šo atļauju attiecībā uz minētā maisījuma lietošanu visos vāritos vēžveidīgajos un gliemjos.
- (16) E 551 silīcija dioksīdu ir atļauts lietot kā nesējvielu pārtikas krāsvielām, nosakot maksimālo līmeni 5 % apmērā. Būtu jāatļauj arī lietot silīcija dioksīdu kā nesējvielu pārtikas krāsvielām E 171 titāna dioksīdam un E 172 dzelzs oksīdiem un hidroksīdiem, nosakot maksimālo līmeni 90 % apmērā attiecībā pret pigmentu.
- (17) Direktīva 95/2/EK ierobežo minētās direktīvas 1. pielikumā uzskaitīto piedevu lietošanu tradicionālā franču maizē *Pain courant français*. Tāds pats ierobežojums būtu jāpiemēro līdzīgai tradicionālai ungāru maizei. Ir lietderīgi atļaut lietot askorbīnskābi (E 300), nātrija askorbātu (E 301) un kalcija dinātrija EDTA (E 385) ungāru aknu pastētē.
- (18) Vajadzīgs atjaunināt pašreizējos noteikumus par sulfītu (E 220 līdz E 228) izmantošanu vāritos vēžveidīgajos, galda vīnogās un ličī.
- (19) Saskaņā ar dalībvalsts lūgumu un Pārtikas zinātniskās komitejas 2003. gada 5. marta atzinumu, 4-heksilrezorcīnola lietošana, kas bija atļauta valsts līmenī ar Direktīvu 89/107/EEK, būtu jāatļauj Kopienas līmenī.

(1) OV L 118, 23.4.2004., 70. lpp.

(2) OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/89/EK (OV L 308, 25.11.2003., 15. lpp.).

(20) Direktīvā 95/2/EK izmantotā terminoloģija būtu jāpielāgo, ņemot vērā Padomes Direktīvu 89/398/EEK (1989. gada 3. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz īpašas diētas pārtikas produktiem ⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/46/EK (2002. gada 10. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem ⁽²⁾ un Komisijas Direktīvu 1999/21/EK (1999. gada 25. marts) par diētisko pārtiku cilvēkiem ar veselības traucējumiem ⁽³⁾.

(21) Tādēļ būtu attiecīgi jāgroza Direktīvas 95/2/EK un 94/35/EK,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 95/2/EK groza šādi:

- 1) Direktīvas 1. panta 3. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“c) “nesējvielas”, tostarp nesējvielu šķīdinātāji, ir vielas, ko izmanto pārtikas piedevu vai aromatizētāju izšķīdināšanai, atšķaidīšanai, izkliedēšanai vai citādam fizikālai modificēšanai, nemainot to funkcijas (un kas pašas nekādi neietekmē tehnoloģiskos procesus), lai atvieglotu pārtikas piedevu vai aromatizētāju apriti, pielietošanu vai lietošanu;”;
- 2) direktīvas 3. panta 2. punktā “pārtikas produktiem, kas paredzēti zīdaiņiem” aizstāj ar “apstrādātiem graudaugu pārtikas produktiem un pārtikas produktiem maziem bērniem”;
- 3) pielikumus groza atbilstoši šīs direktīvas I pielikumam.

2. pants

Direktīvas 94/35/EK pielikumu groza atbilstoši šīs direktīvas II pielikumam.

3. pants

1. Dalībvalstīs līdz 2008. gada 15. februārim stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības nolūkā:

- a) līdz 2008. gada 15. februārim atļaut šai direktīvai atbilstošu produktu tirdzniecību un lietošanu;
- b) līdz 2008. gada 15. augustam aizliegt šai direktīvai neatbilstošu produktu lietošanu un tirdzniecību.

Produktus, kas laisti tirgū vai marķēti līdz 2008. gada 15. augustam un kas neatbilst šīs direktīvas prasībām, tomēr drīkst tirgot, līdz beidzas krājumi.

Dalībvalstis nekavējoties iesniedz Komisijai šo normatīvo un administratīvo aktu tekstu, kā arī korelācijas tabulu, kas atspoguļo saistību starp noteikumiem un šo direktīvu.

2. Kad dalībvalstis pieņem 1. punktā minētos normatīvos un administratīvos aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka veidu, kāda izdarāma šāda atsauce.

4. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 5. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
P. LEHTOMÄKI

⁽¹⁾ OV L 186, 30.6.1989., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽²⁾ OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.

⁽³⁾ OV L 91, 7.4.1999., 29. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

I PIELIKUMS

Direktīvas 95/2/EK pielikumus groza šādi:

1) Direktīvas I pielikumu groza šādi:

a) Ievadpiezīmē pievieno šādu piezīmi:

“4. Vietas ar numuriem E 400, E 401, E 402, E 403, E 404, E 406, E 407, E 407a, E 410, E 412, E 413, E 414, E 415, E 417, E 418 un E 440 nevar lietot želejas minikapsulās, kuras šajā direktīvā nozīmē cietas konsistences želejveida konditorejas izstrādājumus, kas ievietoti puscietos minitrauciņos vai minikapsulās, kas domāti apēšanai vienā kumosā, saspiežot minitrauciņu vai minikapsulu, konditorejas izstrādājumam nokļūstot mutē.”;

b) tabulā iekļauj šādu rindu:

“E 462	Etilceluloze”;
--------	----------------

2) Direktīvas II pielikumu groza šādi:

a) rindu “nogatavināts siers” aizstāj ar šādu tekstu:

“Nogatavināts siers	E 170 Kalcija karbonāts E 504 Magnija karbonāti E 509 Kalcija hlorīds E 575 Glikonskābes delta-laktons E 500ii Nātrija hidroģenkarbonāts	<i>quantum satis</i> <i>quantum satis</i> (tikai skābpiena sieram)”;
---------------------	--	---

b) rindā “*Pain courant français*” pēc vārdiem “*Pain courant français*” pievieno šādus vārdus: “*Friss búzakenyér, fehér és félbarna kenyerek*”;

c) rindā “*Foie gras, foie gras entier, blocs de foie gras*” pēc vārdiem “*Foie gras, foie gras entier, blocs de foie gras*” pievieno šādus vārdus: “*Libamáj, libamáj egészben, libamáj tömbben*”;

3) Direktīvas III pielikumu groza šādi:

a) pielikuma A daļu groza šādi:

i) tabulā “Sorbāti, benzoāti un p-hidroksibenzoāti” dzēš rindas “E 216 propil-p-hidroksibenzoāts” un “E 217 Nātrija propil-p-hidroksibenzoāts”;

ii) tabulu attiecībā uz pārtikas produktiem groza šādi:

— dzēš šādas rindas:

“Vārītas garneles				2 000	
Vārītas vēžu astes un fasēti marinēti vārīti gliemji	2 000				
Šķīdri diētiski uztura bagātinātāji					2 000”;

- pievieno šādas rindas:

“Vārīti vēžveidīgie un gliemji		1 000		2 000		
Uztura bagātinātāji, kā noteikts Direktīvā 2002/46/EK (*), ko piegādā šķidrā formā				2 000		

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/46/EK (OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.);

- vārdus “diētiskā pārtika cilvēkiem ar veselības traucējumiem” aizstāj ar vārdiem “diētiskā pārtika cilvēkiem ar veselības traucējumiem, kā noteikts Direktīvā 1999/21/EK (*);

(*) Komisijas Direktīva 1999/21/EK (OV L 91, 7.4.1999., 29. lpp).”

- b) tabulu attiecībā uz pārtikas produktiem pielikuma B daļā groza šādi:

- rindu “Vēžveidīgie un galvkāji” aizstāj ar sekojošo:

“Vēžveidīgie un galvkāji:	
— svaigi, saldēti un dziļi sasaldēti	150 ⁽¹⁾
— vēžveidīgie, <i>Penaeidae</i> , <i>Solenoceridae</i> , <i>Aristaeidae</i> dzimta:	
— līdz 80 vienībām	150 ⁽¹⁾
— no 80 līdz 120 vienībām	200 ⁽¹⁾
— vairāk par 120 vienībām	300 ⁽¹⁾
Vēžveidīgie un galvkāji:	
— vārīti	50 ⁽¹⁾
— vēžveidīgie, <i>Penaeidae</i> , <i>Solenoceridae</i> , <i>Aristaeidae</i> dzimta:	
— līdz 80 vienībām	135 ⁽¹⁾
— no 80 līdz 120 vienībām	180 ⁽¹⁾
— vairāk par 120 vienībām	270 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Ēdamajās daļās.”;

- ierakstu “Cietes (izņemot cieti, ko izmanto pārtikas produktos, kuri paredzēti zīdaiņu atradināšanai no mātes krūts, mātes piena aizstājējos zīdaiņiem un maziem bērniem)” aizstāj ar ierakstu “Cietes (izņemot cieti mākslīgā piena maisījumos zīdaiņiem un maziem bērniem, kā arī apstrādātos graudaugu pārtikas produktos un maziem bērniem paredzētā pārtikā);

- pievieno šādas rindas:

“ <i>Salsicha fresca</i>	450
Galda vīnogas	10
Svaigi liči	10 (mērījumi attiecas uz ēdamajām daļām);

c) pielikuma C daļā rindas E 249, E 250, E 251 un E 252 aizstāj ar šādu tekstu:

"E Nr.	Nosaukums	Pārtikas produkts	Maksimālais daudzums, ko var pievienot ražošanas laikā (izteikts kā NaNO ₂)	Maksimālais pieļaujamais atlikumvielas daudzums (izteikts kā NaNO ₂)
E 249	Kālija nitrāts (*)	Gaļas produkti	150 mg/kg	
E 250	Nātrija nitrīts (*)	Sterilizēti gaļas produkti (Fo > 3.00) (°)	100 mg/kg	
		Tradicionāli, sāļjumā mērcējot konservēti gaļas produkti (1): <i>Wiltshire bacon</i> (1.1.); <i>Entremeada, entrecosto, chispe, orelheira un cabeça (salgados), toucinho fumado</i> (1.2.); kā arī līdzīgi produkti		175 mg/kg
		<i>Wiltshire ham</i> (1.1.); kā arī līdzīgi produkti		100 mg/kg
		<i>Rohschinken, nassgepökelt</i> (1.6.); kā arī līdzīgi produkti		50 mg/kg
		<i>Cured tongue</i> (1.3.)		
		Tradicionāli, apsālot konservēti gaļas produkti (2): <i>Dry cured bacon</i> (2.1.); kā arī līdzīgi produkti		175 mg/kg
		<i>Dry cured ham</i> (2.1.); <i>Jamón curado, paleta curada, lomo embuchado un cecina</i> (2.2.); <i>Presunto, presunto da pá un paio do lombo</i> (2.3.); kā arī līdzīgi produkti		100 mg/kg
		<i>Rohschinken trockengepökelt</i> (2.5.); kā arī līdzīgi produkti		50 mg/kg
		Citi tradicionāli sāļ konservēti gaļas produkti (3): <i>Vysočina</i> <i>Selský salám</i> <i>Turistický trvanlivý salám</i> <i>Poličan</i> <i>Herkules</i> <i>Lovecký salám</i> <i>Dunajská klobása</i> <i>Paprikáš</i> (3.5.); kā arī līdzīgi produkti	180 mg/kg	
		<i>Rohschinken, trocken-/nassgepökelt</i> (3.1.); kā arī līdzīgi produkti <i>Jellied veal un brisket</i> (3.2.)		50 mg/kg

E Nr.	Nosaukums	Pārtikas produkts	Maksimālais daudzums, ko var pievienot ražošanas laikā (izteikts kā NaNO ₂)	Maksimālais pieļaujamais atlikumvielas daudzums (izteikts kā NaNO ₂)
E 251 E 252	Nātrija nitrāts (2) Kālija nitrāts (2)	Termiski neapstrādāti gaļas produkti	150 mg/kg	
		<p>Tradicionāli, sāļjumā mērcējot konservēti gaļas produkti (1):</p> <p><i>Kylmäsavustettu poronliha;</i> <i>Kallrokt renkött</i> (1.4.);</p> <p><i>Wiltshire bacon</i> un <i>Wiltshire ham</i> (1.1.); <i>Entremeada, entrecosto, chispe, orelheira e cabeça (salgados), un</i> <i>Toucinho fumado</i> (1.2.); <i>Rohschinken nassgepökelt</i> (1.6.); kā arī līdzīgi produkti</p> <p><i>Bacon, Filet de bacon</i> (1.5.); kā arī līdzīgi produkti</p> <p><i>Cured tongue</i> (1.3.)</p> <p>Tradicionāli, apsālot konservēti gaļas produkti (2): <i>Dry cured bacon</i> un <i>Dry cured ham</i> (2.1); <i>Jamón curado, paleta curada, lomo embuchado un cecina</i> (2.2.);</p> <p><i>Presunto, presunto da pá un paio do lombo</i> (2.3.); <i>Rohschinken, nassgepökelt</i> (2.5.); kā arī līdzīgi produkti</p> <p><i>Jambon sec, jambon sel sec et autres pièces maturées séchées similaires</i> (2.4.)</p>	300 mg/kg	250 mg/kg
		<p>Citi tradicionāli sāļi konservēti gaļas produkti (3): <i>Rohwürste (Salami un Kantwurst)</i> (3.3.);</p> <p><i>Rohschinken, trocken-/nassgepökelt</i> (3.1.); kā arī līdzīgi produkti</p> <p><i>Salchichón un chorizo tradicionales de larga curación</i> (3.4.); <i>Saucissons secs</i> (3.6.); kā arī līdzīgi produkti</p> <p><i>Jellied veal un brisket</i> (3.2.);</p>	300 mg/kg (bez pievienotiem E 249 vai E 250)	250 mg/kg
			250 mg/kg (bez pievienotiem E 249 vai E 250)	250 mg/kg
				10 mg/kg

E Nr.	Nosaukums	Pārtikas produkts	Maksimālais daudzums, ko var pievienot ražošanas laikā (izteikts kā NaNO ₂)	Maksimālais pieļaujamais atlikumvielas daudzums (izteikts kā NaNO ₂)
		Ciets, pusciets un pusemciets siers	150 mg/kg siera piena vai līdzvērtīgs daudzums, ja pievienots pēc sūkalu atdalīšanas un ūdens pievienošanas	
		Pienu saturošs siera analogs		
		Marinētas siļķes un brētliņas	500 mg/kg	

- (*) Marķējot ar vārdiem "lietošanai pārtikas produktiem", nitrītu drīkst pārdot tikai maisījumā ar sāli vai sāls aizstājējiem.
- (†) Fo raksturlielums 3 atbilst 3 min. ilgai karsēšanai 121 °C temperatūrā (baktēriju daudzuma samazināšanās no viena miljarda sporu 1 000 konservu kārbās līdz vienai sporai 1 000 konservu kārbās).
- (‡) Nitrāti var būt dažos termiski apstrādātos gaļas produktos sakarā ar nitrītu dabisku pārvēršanos par nitrātiem viegli skābā vidē.
1. Gaļas produktus mērcē konservēšanas šķīdumā, kas satur nitrītus un/vai nitrātus, sāli un citas sastāvdaļas. Gaļas produktus var apstrādāt tālāk, piemēram, kūpināt.
 - 1.1. Gaļā ievada konservēšanas šķīdumu, pēc tam to konservē mērcējot 3–10 dienas. Mērcēšanas šķīdums satur arī mikrobioloģiskas kultūras.
 - 1.2. Konservēšana mērcējot ilgst 3–5 dienas. Produktu neapstrādā termiski un tam ir augsta ūdens aktivitāte.
 - 1.3. Konservēšana mērcējot ilgst vismaz 4 dienas, un gaļu pirms tam novāra.
 - 1.4. Gaļā ievada konservēšanas šķīdumu, pēc tam to konservē mērcējot. Konservēšana ilgst 14–21 dienu, pēc tam to nogatavina aukstos dūmos 4–5 nedēļas.
 - 1.5. Gaļu konservē mērcējot 5–7 °C temperatūrā 4–5 dienas, nogatavina 22 °C temperatūrā parasti 24–40 stundas, pēc tam, iespējams, kūpina 20–25 °C temperatūrā 24 stundas un glabā 12–14 °C temperatūrā 3–6 nedēļas.
 - 1.6. Konservēšanas ilgums atkarībā no gaļas gabalu formas un svara ir apmēram 2 dienas/kg, pēc tam notiek stabilizēšana/nogatavināšana.
 2. Konservēšanas process apsālot paredz konservēšanas maisījuma, kas satur nitrītus un/vai nitrātus, sāli un citas sastāvdaļas, sausu uzklāšanu gaļas virsmai, kurai seko stabilizēšana/nogatavināšana. Gaļas produktus var apstrādāt tālāk, piemēram, kūpināt.
 - 2.1. Konservēšana apsālot, kurai seko nogatavināšana vismaz 4 dienu garumā.
 - 2.2. Konservēšana apsālot ar stabilizēšanas periodu vismaz 10 dienas un nogatavināšanas periodu vairāk par 45 dienām.
 - 2.3. Konservēšana apsālot 10–15 dienas, kurai seko 30–45 dienu stabilizēšanas periods un vismaz 2 mēnešu nogatavināšanas periods.
 - 2.4. Konservēšana apsālot 3 dienas + 1 diena/kg, kurai seko 1 nedēļu ilgs pēcsālīšanas periods un nostāvēšanās/nobriešanas periods, kas ilgst 45 dienas līdz 18 mēnešus.
 - 2.5. Konservēšanas ilgums atkarībā no gaļas gabalu formas un svara ir apmēram 10–14 dienas, kurai seko stabilizēšana/nogatavināšana.
 3. Konservēšanas procesu mērcējot un apsālot apvienošana vai gadījumā, ja nitrīti un/vai nitrāti ir salikta produkta sastāvā, vai arī, ja konservēšanas šķīdums produktā ir ievadīts pirms vārīšanas. Gaļas produktus var apstrādāt tālāk, piemēram, kūpināt.
 - 3.1. Konservēšana apsālot apvienojumā ar konservēšanu mērcējot (bez konservēšanas šķīduma ievadīšanas). Konservēšanas ilgums atkarībā no gaļas gabalu formas un svara ir apmēram 14–35 dienas, kurai seko stabilizēšana/nogatavināšana.
 - 3.2. Konservēšanas šķīduma injicēšana, kurai pēc vismaz 2 dienām seko vārīšana vārošā ūdenī līdz 3 stundām.
 - 3.3. Produktam raksturīgs vismaz 4 nedēļu nogatavināšanas periods un ūdens/olbaltumvielu attiecība, kas mazāka par 1,7.
 - 3.4. Nogatavināšanas periods ir vismaz 30 dienas.
 - 3.5. Žāvēts produkts, kas vārīts līdz 70 °C temperatūrai, kas pēc tam žāvēts un kūpināts 8–12 dienas. Fermentēts produkts, kas bijis pakļauts 14–30 dienu ilgam trīs posmu fermentēšanas procesam un pēc tam ticis kūpināts.
 - 3.6. Jēla fermentēta žāvēta desa, kurai nav pievienoti nitrīti. Produkts fermentēts 18–22 °C vai zemākā (10–12 °C) temperatūrā ar tam sekojošu vismaz 3 nedēļu ilgu nostāvēšanos/nobriešanu. Ūdens/olbaltumvielu attiecība produktā ir mazāka par 1,7.;

d) pielikuma D daļu groza šādi:

- i) piezīmi aizstāj šādi: "Tabulā zīme**"ir atsauce uz proporcionalitātes noteikumu: ja izmanto gallātu, TBHQ, BHA un BHT apvienojumu, proporcioniāli jāsamazina atsevišķie koncentrācijas līmeņi.";
- ii) ierakstus E 310, E 311, E 312, E 320 un E 321 aizstāj ar šādiem:

"E 310	Propilgallāts	Tauki un eļļas termiski apstrādātu pārtikas produktu profesionālai ražošanai	200* (gallāti, TBHQ un BHA, atsevišķi vai apvienojumā)
E 311	Oktilgallāts	Cepamā eļļa un cepamie tauki, izņemot olīvu izspaidu eļļu	100* (BHT)
E 312	Dodeciligallāts		
E 319	Tetrabutilhdrohinons (TBHQ)	Kausēti cūku tauki; zivju eļļa; liellopu, vistu un aitu tauki	abi izteikti taukos
E 320	Butilhidraksianiz ols (BHA)	Pusfabrikāti kūksu pagatavošanai Graudaugu produktu uzkodas Piens pulveris izmantošanai sīkpreču pārdošanas automātos	200 (gallāti, TBHQ un BHA, atsevišķi vai apvienojumā)
E 321	Butilhidraksitoluols (BHT)	Dehidratētas zupas un buljoni Mērces Dehidratēta gaļa Apstrādāti rieksti Vārīšanai sagatavoti graudaugi	izteikti taukos
		Garšvielas un pikantās piedevas	200 (gallāti, TBHQ un BHA, atsevišķi vai apvienojumā)
		Dehidratēti kartupeļi	25 (gallāti, TBHQ un BHA, atsevišķi vai apvienojumā)
		Košājāmā gumija Direktīvā 2002/46/EK noteiktie uztura bagātinātāji	400 (gallāti, TBHQ un BHA, atsevišķi vai apvienojumā)
		Ēteriskās eļļas	1 000 (gallāti, TBHQ un BHA, atsevišķi vai apvienojumā)
		Aromatizētāji, kas nav ēteriskās eļļas	100* (gallāti, TBHQ un BHA, atsevišķi vai apvienojumā) 200* (TBHQ un BHA, atsevišķi vai apvienojumā)";

iii) pievieno šādu rindu:

"E 586	4-heksilrezorcīnols	Svaigi, saldēti un dziļi sasaldēti vēžveidīgie	2mg/kg kā atlikums vēžveidīgo gaļā".
--------	---------------------	--	--------------------------------------

4) direktīvas IV pielikumu groza šādi:

a) rindu E 385 aizstāj ar šādu tekstu:

"E 385	Kalcija dinātrija etilēndiamīna tetra-acetāts (kalcija dinātrija EDTA)	Emulgētas mērces	75 mg/kg
		Konservēti un burkā pildīti pākšaugi, to pākstis, sēnes un artišoki	250 mg/kg
		Konservēti un burkā pildīti vēžveidīgie un gliemji	75 mg/kg
		Konservētas un burkā pildītas zivis	75 mg/kg
		Regulas (EK) Nr. 2991/94 (*) B un C pielikuma noteiktie ziežamie tauki, kuros tauku saturs ir 41 % vai mazāk	100 mg/kg
		Saldēti un dziļi sasaldēti vēžveidīgie	75 mg/kg
		<i>Libamáj, egészben és tőmbben</i>	250 mg/kg

(*) OV L 316, 9.12.1994., 2. lpp.;

b) pēc E 967 rindas iekļauj šādu rindu:

"E 968	Eritritols	Pārtikas produkti kopumā (izņemot dzērienus un 2. panta 3. punktā minētos pārtikas produktus)	<i>quantum satis</i>
		Saldētas un dziļi sasaldētas neapstrādātas zivis, vēžveidīgie, gliemji un galvkāji	<i>quantum satis</i>
		Līķieri	<i>quantum satis</i>
			Citam nolūkam, nevis saldināšanai";

c) pievieno šādu rindu:

"E 426	Sojas pupu hemiceluloze	Pienu saturoši dzērieni, kas paredzēti mazumtirdzniecībai	5 g/l
		Direktīvā 2002/46/EK noteiktie uztura bagātinātāji	1,5 g/l
		Emulgētas mērces	30 g/l
		Fasēti maizes izstrādājumi, kas paredzēti mazumtirdzniecībai	10 g/kg
		Fasētas, patēriņam gatavas austrumu nūdeles, kas paredzētas mazumtirdzniecībai	10 g/kg
		Fasēti, patēriņam gatavi rīsi, kas paredzēti mazumtirdzniecībai	10 g/kg

	Fasēti apstrādāti kartupeļu un rīsu produkti (tostarp saldēti, dziļi sasaldēti, atdzesēti un kaltējot apstrādāti produkti), kas paredzēti mazumtirdzniecībai	10 g/kg
	Dehidratēti, koncentrēti, saldēti un dziļi sasaldēti olu produkti	10 g/kg
	Želejveida konditorejas izstrādājumi, izņemot želejas minitraucīņus	10 g/kg”;

- d) E 468 rindā vārdus “Cietās diētiskās piedevas” aizstāj ar vārdiem “Direktīvā 2002/46/EK noteiktie uztura bagātinātāji, kuri tiek piegādāti cietā formā”;
- e) E 338–E 452 rindā vārdus “diētiskās piedevas” aizstāj ar vārdiem “Direktīvā 2002/46/EK noteiktie uztura bagātinātāji”;
- f) E 405, E 416 rindā, E 432 – E 436 rindā, E 473 un E 474 rindā, E 475 rindā, E 491 – E 495 rindā, E 551 – E 559 rindā un E 901 – E 904 rindā vārdus “Diētiskās pārtikas piedevas” aizstāj ar vārdiem “Direktīvā 2002/46/EK noteiktie uztura bagātinātāji”;
- g) E 1201 un E 1202 rindā vārdus “Diētiskās pārtikas piedevas tablešu un apvalkā esošu tablešu veidā” aizstāj ar vārdiem “Direktīvā 2002/46/EK noteiktie uztura bagātinātāji tablešu un apvalkā esošu tablešu veidā”;
- h) E 405 rindā, E 432 – E 436 rindā, E 473 un E 474 rindā, E 475 rindā, E 477 rindā, E 481 un E 482 rindā, E 491 – E 495 rindā vārdus “Diētiskā pārtika cilvēkiem ar veselības traucējumiem” aizstāj ar vārdiem “Direktīvā 1999/21/EK noteiktā diētiskā pārtika cilvēkiem ar veselības traucējumiem”;
- i) rindas E 1505, E 1517, E 1518 un E 1520 aizstāj šādi:

“E 1505	Trietilcitrāts	Aromatizētāji	3 g/kg no jebkādiem avotiem pārtikas produktos, kas patērēti vai sagatavoti patēriņam saskaņā ar ražotāja norādījumiem; atsevišķi vai apvienojumā. Dzērienos, izņemot krējuma liķierus, E 1520 maksimālā pieļaujamā koncentrācija ir 1 g/l.”;
E 1517	Glicerīna diacetāts (diacetīns)		
E 1518	Glicerīna triacetāts (triacetīns)		
E 1520	Propān-1,2-diols (propilēnglikols)		

- j) pievieno šādas rindas:

“E 1204	Pullulāns	Direktīvā 2002/46/EK noteiktie uztura bagātinātāji kapsulu un tablešu veidā	<i>quantum satis</i>
		Elpu atsvaidzinoši lentveida mikrosaldumi	<i>quantum satis</i>
E 1452	Cietes alumīnija oktenilsukcināts	Iekapsulētie vitamīnu preparāti uztura bagātinātājos, kā noteikts Direktīvā 2002/46/EK	35 g/kg uztura bagātinātājos”.

5) direktīvas V pielikumu groza šādi:

a) pēc E 967 rindas iekļauj šādu rindu:

"E 968	Eritritols";	
--------	--------------	--

b) pēc E 466 rindas iekļauj šādu rindu:

"E 462	Etilceluloze";	
--------	----------------	--

c) E 551 un E 552 rindas trešajā slejā pievieno šādu teikumu:

"E 551: E 171 titāna dioksīda un E 172 dzelzs oksīdu un hidroksīdu sastāvā (maksimāli 90 % attiecībā pret pigmenta daudzumu).";

6) direktīvas VI pielikumu groza šādi:

a) ievadpiezīmes pirmajā, otrajā un trešajā rindkopā tekstu "zīdaiņiem paredzētā pārtika" aizstāj ar tekstu "apstrādāti graudaugu pārtikas produkti un maziem bērniem paredzētā pārtika";

b) pielikuma 3. daļā nosaukumā, E 170 līdz E 526 rindā, E 500 rindā, E 501 un E 503 rindā, E 338 rindā, E 410 līdz E 440 rindā, E 1404 līdz E 1450 rindā un E 1451 rindā tekstu "zīdaiņiem paredzētā pārtika" aizstāj ar tekstu "apstrādāti graudaugu pārtikas produkti un maziem bērniem paredzētā pārtika";

c) pielikuma 4. daļā pēc E 472c rindas ievieto šādu tekstu:

"E 473	Taukskābju saharozes esteri	120 mg/l	Produkti, kas satur hidrolizētas olbaltumvielas, peptīdus un aminoskābes".
--------	-----------------------------	----------	--

II PIELIKUMS

Direktīvas 94/35/EK pielikumu groza šādi:

- 1) E 420 – E 967 rindas pirmajā slejā pievieno tekstu "E 968";
 - 2) E 420 – E 967 rindas otrajā slejā pievieno tekstu "Eritritols".
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/54/EK

(2006. gada 5. jūlijs)

par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 141. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 76/207/EEK (1976. gada 9. februāris) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz darbu, profesionālās izglītības un izaugsmes iespējām un darba apstākļiem ⁽³⁾, un Padomes Direktīva 86/378/EEK (1986. gada 24. jūlijs) par vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā arodnodrošinājuma sistēmā ⁽⁴⁾ ir nozīmīgi grozītas ⁽⁵⁾. Padomes Direktīvā 75/117/EEK (1975. gada 10. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm ⁽⁶⁾, un Padomes Direktīvā 97/80/EK (1997. gada 15. decembris) par pierādīšanas pienākumu diskriminācijas gadījumos, kas pamatojas uz dzimumu ⁽⁷⁾, arī ir ietverti noteikumi, kuru nolūks ir vienlīdzīgas attieksmes starp vīriešiem un sievietēm principa īstenošana. Tā kā tagad minētajās direktīvās tiek izdarīti turpmāki grozījumi, attiecīgos noteikumus ir vēlams pārstrādāt, vienā tekstā apkopojot šajā jomā esošos noteikumus, kā arī jauninājumus atbilstīgi Eiropas Kopienas Tiesas (turpmāk – "Tiesa") judikatūrai.

⁽¹⁾ OV C 157, 28.6.2005., 83. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 6. jūlija Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2006. gada 10. marta Kopēja nostāja (OV C 126 E, 30.5.2006., 33. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2006. gada 1. jūnija Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta).

⁽³⁾ OV L 39, 14.2.1976., 40. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/73/EK (OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 225, 12.8.1986., 40. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/97/EK (OV L 46, 17.2.1997., 20. lpp.).

⁽⁵⁾ Sk. I pielikuma A daļu.

⁽⁶⁾ OV L 45, 19.2.1975., 19. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 14, 20.1.1998., 6. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/52/EK (OV L 205, 22.7.1998., 66. lpp.).

(2) Vienlīdzība starp vīriešiem un sievietēm ir Kopienas tiesību pamatprincips saskaņā ar Līguma 2. pantu un 3. panta 2. punktu, kā arī Tiesas judikatūru. Šie Līguma noteikumi paredz, ka līdztiesība starp vīriešiem un sievietēm ir Kopienas "uzdevums" un "mērķis", un uzliek pienākumu veicināt to visās tās darbībās.

(3) Tiesa uzskata, ka principa par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm būtība nevar aprobežoties ar tādas diskriminācijas aizliegumu, kas pamatojas uz personas dzimumu. Saskaņā ar tā nolūku un tiesību veidu, ko šis princips cenšas aizsargāt, tas tāpat piemērojams attiecībā uz diskrimināciju, kas rodas saistībā ar personas dzimuma maiņu.

(4) Līguma 141. panta 3. punkts tagad paredz īpašu juridisko pamatu Kopienas pasākumu pieņemšanai, lai nodrošinātu vienādu iespēju un vienlīdzīgas attieksmes principa nodarbinātības un profesiju jautājumos, tostarp vienādas darba samaksas par tādu pašu darbu vai vienādas vērtības darbu principa piemērošanu.

(5) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. un 23. pantā arī aizliegta diskriminācija dzimuma dēļ un paredzētas tiesības saņemt vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm visās jomās, tostarp nodarbinātības, darba un samaksas jomā.

(6) Uzmāksšanās un seksuāla uzmāksšanās ir pretrunā principam par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm un tādēļ šīs direktīvas nolūkos tā ir diskriminācija dzimuma dēļ. Minētie diskriminācijas veidi sastopami ne tikai darba vietā, bet arī saistībā ar nodarbinātības, profesionālās izglītības un paaugstināšanas pieejamību. Tādēļ tos būtu jāaizliedz un jāpakļauj efektīvām, preventīvām un samērīgām sankcijām.

(7) Šajā kontekstā darba devēji un personas, kas atbild par profesionālo izglītību, būtu jā mudina veikt pasākumus, lai apkarotu visus diskriminācijas veidus dzimuma dēļ un, jo īpaši, veikt aizsargpasākumus pret uzmāksanos un seksuālu uzmāksanos darba vietā, un saistībā ar nodarbinātības, profesionālās izglītības un paaugstināšanas pieejamību saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem un praksi.

(8) Vienādas darba samaksas princips par tādu pašu darbu vai vienādas vērtības darbu, kā noteikts Līguma 141. pantā un atbilstīgi Tiesas judikatūrai, ir būtisks tā principa aspekts, kas nosaka vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un

sievietēm, kā arī būtiska un neaizstājama *acquis communautaire* daļa, tostarp Tiesas prakses daļa attiecībā uz diskrimināciju dzimuma dēļ. Tādēļ ir lietderīgi joprojām nodrošināt tā īstenošanu.

- (9) Saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru, lai novērtētu to, vai darba ņēmēji veic vienu un to pašu darbu ar vienādas vērtības darbu, būtu jānosaka, vai, ņemot vērā daudzus faktorus, tādus kā darba veids, kvalifikācija un darba apstākļi, darba ņēmējus var uzskatīt par tādiem, kas ir salīdzināmā situācijā.
- (10) Tiesa ir noteikusi, ka noteiktos apstākļos vienādas darba samaksas princips attiecas ne tikai uz gadījumiem, kad vīrieši un sievietes strādā pie viena darba devēja.
- (11) Dalībvalstīm, sadarbojoties ar sociāliem partneriem, būtu jāturpina risināt problēmu par ilgstošu atalgojuma atšķirību dzimuma dēļ un izteikto darba tirgus segregāciju dzimumos, izmantojot tādus līdzekļus kā elastīgs darba laiks, kas dod iespēju gan vīriešiem, gan sievietēm sekmīgāk saskaņot ģimenes un darba dzīves pienākumus. Tas varētu ietvert arī atbilstīgu bērna kopšanas atvaļinājumu, kuru varētu izmantot jebkurš no vecākiem un tādas bērnu aprūpes nodrošināšanu, kas ir pieejama un finansiālā ziņā reāla, kā arī aprūpi apgādājamām personām.
- (12) Būtu jāpieņem īpaši pasākumi, lai nodrošinātu vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās un precīzāk noteiktu tā darbības jomu.
- (13) Tiesa 1990. gada 17. maija spriedumā Lietā C-262/88 ⁽¹⁾, noteica, ka visu veidu nodarbinātības pensijas ir darba samaksas elements Līguma 141. panta nozīmē.
- (14) Lai gan darba samaksas jēdziens Līguma 141. panta nozīmē neietver sociālās nodrošināšanas pabalstus, šobrīd ir skaidri noteikts, ka ierēdņu pensiju sistēma ietilpst vienādas darba samaksas principa darbības jomā, ja pabalsti, kas jāmaksā saskaņā ar sistēmu, tiek maksāti darbiniekam/-cei viņa/-s darba attiecību dēļ, neatkarīgi no fakta, ka šī sistēma ir daļa no vispārējās tiesību aktos noteiktās sistēmas. Saskaņā ar Tiesas spriedumiem lietā C-7/93 ⁽²⁾ un lietā C-351/00 ⁽³⁾ šis nosacījums ir izpildīts, ja pensiju sistēma attiecas uz īpašu darbinieku kategoriju un tās pabalsti ir tieši saistīti ar nostrādāto laiku un aprēķināti, ņemot vērā ierēdņa galīgo algu. Tādēļ precizitātes nolūkos būtu lietderīgi izstrādāt īpašu noteikumu.
- (15) Tiesa ir apstiprinājusi, ka gadījumā ja uz vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmēju iemaksām noteiktu izmaksu pensiju sistēmā attiecas Līguma 141. pants, jebkura

nevienādība darba devēju iemaksās noteiktu izmaksu fondētās sistēmās, kura rodas, piemērojot aktuāros koeficientus atkarībā no dzimuma, nav vērtējama pēc šā paša noteikuma.

- (16) Piemēram, noteiktu izmaksu fondētu sistēmu gadījumā daži elementi, piemēram, tādi kā periodiskas pensijas daļas pārrēķināšana kapitāla summā, pensiju tiesību pārskaitīšana, kompensāciju pensija, ko izmaksā apgādājamai personai apmaiņā pret to, ka atsakās no pensijas daļas, vai samazinātā pensija, darba ņēmējam brīvprātīgi aizejot priekšlaicīgā pensijā, var būt atšķirīgi, ja atšķirība summās rodas no aktuāro faktoru izmantošanas, kas katram dzimumam ir atšķirīgi laikā, kad sistēma tiek finansēta.
- (17) Ir vispārārtzīts, ka pabalstus, kuri maksājami saistībā ar nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmu, nav jāuzskata par atalgojumu, ciktāl tie attiecas uz nodarbinātības laiku līdz 1990. gada 17. maijam, izņemot gadījumus, kad darba ņēmēji vai viņu pārstāvji ir ierosinājuši tiesas prāvu vai iesnieguši līdzvērtīgu prasību saskaņā ar attiecīgiem dalībvalsts tiesību aktiem līdz minētajai dienai. Tādēļ attiecīgi jāierobežo vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošana.
- (18) Tiesa konsekventi pieturējusies pie tā, ka Barbera protokols ⁽⁴⁾ neskar tiesības pievienoties nodarbinātības pensiju sistēmai, un ka sprieduma lietā C-262/88 iedarbības laikā ierobežojumi neattiecas uz tiesībām pievienoties nodarbinātības pensiju sistēmai. Tiesa arī nolēma, ka darba ņēmējiem, kuri īsteno tiesības pievienoties nodarbinātības pensiju sistēmai, var piemērot valstu noteikumus, ar ko nosaka laika ierobežojumus pieteikumu iesniegšanai tiesā atbilstīgi valsts tiesību aktiem, ja šādi noteikumi šādam darbību veidam nav mazāk labvēlīgi nekā noteikumi citām darbībām saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un ja tie nepadara Kopienas piešķirto tiesību īstenošanu praksē par neiespējamu. Tiesa tāpat uzsvēra, ka tas, ka darba ņēmējs ar atpakaļejošu spēku var pievienoties nodarbinātības pensiju sistēmai, neļauj darba ņēmējam izvairīties no iemaksām par attiecīgo dalības periodu.
- (19) Vienlīdzīgas pieejas darba iespējām un ar tām saistītās profesionālās izglītības nodrošināšana ir pamats, piemērojot vienlīdzīgas attieksmes pret vīriešiem un sievietēm principa piemērošanā nodarbinātības un profesionālajā jomā. Tādēļ izņēmumam attiecībā uz šo principu būtu jāattiecas tikai uz tām profesionālajām darbībām, kurās konkrēta dzimuma personu nodarbināšanu nosaka profesionālo darbību raksturs vai situācija, kurā tās veic, ar noteikumu, ka izvirzītais mērķis ir likumīgs un atbilst proporcionalitātes principam.

⁽¹⁾ C-262/88, *Barber v. Guardian Royal Exchange Assurance Group* (1990, ECR I-1889).

⁽²⁾ C-7/93, *Bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds v G. A. Beune* (1994, ECR I-4471).

⁽³⁾ C-351/00, *Pirkko Niemi* (2002, ECR I-7007).

⁽⁴⁾ 17. protokols par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 141. pantu (1992).

- (20) Šī direktīva neskar biedrošanās tiesības, tostarp tiesības veidot apvienības ar citiem un pievienoties apvienībām savu interešu aizsardzībai. Pasākumi saskaņā ar Līguma 141. panta 4. punktu var ietvert dalību vai darbības turpināšanu organizācijās vai apvienībās, kuru galvenais mērķis ir vienādas attieksmes pret vīriešiem un sievietēm principa īstenošana praksē.
- (21) Diskriminācijas aizliegumam nevajadzētu skart tādu pasākumu saglabāšanu vai pieņemšanu, kuru mērķis ir novērst vai kompensēt zaudējumus, ko cietusi viena dzimuma personu grupa. Šādi pasākumi pieļauj viena dzimuma personu organizāciju pastāvēšanu, ja to galvenais mērķis ir veicināt minēto personu īpašās vajadzības un veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību.
- (22) Saskaņā ar Līguma 141. panta 4. punktu, lai praksē nodrošinātu pilnīgu līdztiesības principa starp vīriešiem un sievietēm īstenošanu darba dzīvē, vienlīdzīgas attieksmes princips neliedz dalībvalstīm iespēju saglabāt vai pieņemt pasākumus, ar ko paredz īpašas priekšrocības, lai nepietiekami pārstāvētajam dzimumam atvieglotu iesaistīšanos profesionālajā darbā vai lai novērstu vai kompensētu viņu profesionālās izaugsmes trūkumus. Ņemot vērā pašreizējo situāciju un ievērojot Amsterdams Līguma deklarāciju Nr. 28, dalībvalstu mērķim, pirmkārt, vajadzētu būt sieviešu stāvokļa uzlabošanai darba dzīvē.
- (23) No Tiesas prakses ir skaidrs, ka nelabvēlīga attieksme pret sievieti saistībā ar grūtniecību vai maternitāti ir tieša diskriminācija dzimuma dēļ. Tādēļ šāda attieksme būtu skaidri jāietver šajā direktīvā.
- (24) Tiesa ir konsekventi atzinusi, ka saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principu ir likumīgi aizsargāt sievietes bioloģisko stāvokli grūtniecības un maternitātes laikā un ieviest maternitātes aizsardzības pasākumus kā līdzekli, lai sasniegtu patstāvīgu līdztiesību. Tāpēc šai direktīvai nevajadzētu skart Padomes Direktīvu 92/85/EEK (1992. gada 19. oktobris) par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu darba drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti⁽¹⁾. Šai direktīvai nevajadzētu skart Padomes Direktīvu 96/34/EK (1996. gada 3. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu attiecībā uz bērna kopšanas atvaļinājumu⁽²⁾.
- (25) Precizitātes dēļ ir arī lietderīgi izstrādāt skaidru noteikumu to grūtniecības un dzemdību atvaļinājumā esošu sieviešu darba tiesību aizsardzībai, un jo īpaši viņu tiesības atgriezties tajā pašā vai līdzvērtīgā amatā, neciešot nekādu nosacījumu un apstākļu pasliktināšanos šī atvaļinājuma dēļ un gūstot labumu no jebkādas darba apstākļu uzlabošanās, uz kuriem tām būtu tiesības to prombūtnes laikā.
- (26) Padomes un Padomē sanākušo nodarbinātības un sociālās politikas ministru 2000. gada 29. jūnija Rezolūcijā par sieviešu un vīriešu proporcionālu līdzdalību ģimenes un darba dzīvē⁽³⁾ dalībvalstis tika mudinātas apsvērt savu attiecīgo tiesību sistēmu darbības jomas izpēti, lai nodarbinātiem vīriešiem piešķirtu personiskas un citam nenododamas tiesības uz tēva atvaļinājumu saistībā ar bērna dzimšanu, saglabājot viņu ar darbu saistītās tiesības.
- (27) Līdzīgi apsvērumi attiecas uz to, kā dalībvalstīs vīriešiem un sievietēm piešķir personiskas un citam nenododamas tiesības uz atvaļinājumu pēc bērna adopcijas. Dalībvalstu ziņā ir noteikt to, vai piešķirt šādas tiesības uz tēva atvaļinājumu saistībā ar bērna dzimšanu un/vai adopcijas atvaļinājumu, kā arī noteikt visus nosacījumus, izņemot atlaišanu no darba un atgriešanos darbā, kuri ir ārpus šīs direktīvas darbības jomas.
- (28) Lai efektīvi īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu, dalībvalstīm jāievieš piemērotas procedūras.
- (29) Atbilstošu tiesas un administratīvo procedūru nodrošināšana šajā direktīvā noteikto pienākumu izpildei ir būtiska, lai efektīvi īstenotu vienlīdzības principu.
- (30) Noteikumu pieņemšanai attiecībā uz pierādīšanas pienākumu ir liela nozīme, lai nodrošinātu vienlīdzības principa efektīvu piemērošanu. Kā Tiesa ir paziņojusi, tādēļ būtu jāizstrādā noteikums, lai nodrošinātu, ka pierādīšanas pienākums pāriet pie atbildētāja, ja tas ir *prima facie* diskriminācijas gadījums, izņemot attiecībā uz procesiem, kuros apstākļu izmeklēšana ir tiesas vai citas kompetentas valsts iestādes kompetencē. Tomēr jāprecizē, ka to faktu izvērtēšana, pēc kuriem var uzskatīt, ka ir notikusi tieša vai netieša diskriminācija, joprojām ir attiecīgās valsts iestādes kompetencē saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi. Turklāt dalībvalstu uzdevums ir jebkurā piemērotā procesa posmā ieviest noteikumus par pierādījumiem, kas ir labvēlīgāki prasītājiem.
- (31) Lai turpmāk uzlabotu aizsardzību, kas tiek piedāvāta šajā direktīvā, arī apvienībām, organizācijām un citām juridiskajām personām vajadzētu būt tiesīgām iesaistīties tiesvedībā, kā to nosaka dalībvalstis, vai nu sūdzības iesniedzēja vārdā, vai viņu atbalstot, neierobežojot attiecīgās valsts procesuālos noteikumus par pārstāvību un aizstāvību.
- (32) Ņemot vērā tiesību uz efektīvu tiesisko aizsardzību būtisko raksturu, ir lietderīgi nodrošināt, lai darbinieki joprojām saņemtu šādu aizsardzību arī pēc tam, kad attiecības, ar kurām iespējams ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes

(1) OV L 348, 28.11.1992., 1. lpp.

(2) OV L 145, 19.6.1996., 4. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/75/EK (OV L 10, 16.1.1998., 24. lpp.).

(3) OV C 218, 31.7.2000., 5. lpp.

princips, ir beigušās. Darbiniekam, kas aizstāv atbilstīgi šai direktīvai aizsargāto personu vai šādas personas vārdā sniedz licību, vajadzētu būt tiesībām uz tādu pašu aizsardzību.

(33) Tiesa ir skaidri noteikusi, ka efektivitātes labad vienlīdzīgas attieksmes princips nozīmē, ka kompensācijai, ko piešķir par jebkuru pārkāpumu, jābūt atbilstīgai nodarītajam kaitējumam. Turklāt ir atbilstoši nepieļaut šādas kompensācijas galīgā ierobežojuma iepriekšēju noteikšanu, izņemot, ja darba devējs var pierādīt, ka vienīgais kaitējums, kas ir nodarīts pieteikuma iesniedzējam diskriminācijas rezultātā šīs direktīvas nozīmē, bija atteikšanās izskatīt viņa/viņas darba pieteikumu.

(34) Lai pastiprinātu vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu, dalībvalstīm būtu jāveicina dialogs starp darba devējiem un darba ņēmējiem, un – atbilstīgi attiecīgās valsts praksei – nevalstiskajām organizācijām.

(35) Dalībvalstīm būtu jāparedz efektīvas, samērīgas un preventīvas sankcijas, ja netiek pildīti pienākumi saskaņā ar šo direktīvu.

(36) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka tādēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(37) Lai labāk izprastu dažādu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm saistībā ar nodarbinātības un profesiju jautājumiem, statistiku dzimumu griezumā būtu jāturpina izstrādāt, analizēt un padarīt pieejamu atbilstošos līmeņos.

(38) Vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un darba jautājumos nevar aprobežot ar likumdošanas pasākumiem. Tā vietā Eiropas Savienībai un dalībvalstīm būtu jāturpina veicināt sabiedrības informētību par diskrimināciju saistībā ar atalgojumu, kā arī sabiedrības attieksmes maiņu, pēc iespējas vairāk iesaistot visas ieinteresētās puses valsts un privātā līmenī. Šajā procesā būtisks varētu būt dialogs starp sociālajiem partneriem.

(39) Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos būtu jāattiecinā uz tiem noteikumiem, kas paredz būtiskas izmaiņas, salīdzinot ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav būtiski mainīti, izriet no iepriekšējām direktīvām.

(40) Šai direktīvai nevajadzētu ierobežot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem noteikumu transponēšanai valsts tiesību aktos un I pielikuma B daļā minēto direktīvu piemērošanai.

(41) Saskaņā ar 34. punktu Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾ dalībvalstīm ir ieteikts gan savām vajadzībām, gan Kopienas interesēs izstrādāt savas tabulas, kas pēc iespējas precīzāk atspoguļotu atbilstību starp šo direktīvu un tās transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis

Šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos.

Tālab tajā ietverti noteikumi, lai īstenotu vienlīdzības principu attiecībā uz:

- a) piekļuvi darba iespējām, tostarp paaugstināšanai amatā, un profesionālajai sagatavošanai;
- b) darba nosacījumiem, tostarp darba samaksu;
- c) nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmām.

Tajā arī ietverti noteikumi, lai nodrošinātu, ka šāda īstenošana ir efektīvāka, izveidojot atbilstošas procedūras.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- a) "tieša diskriminācija": ja attieksme pret vienu personu ir mazāk labvēlīga dzimuma dēļ, nekā attieksme pret kādu citu ir, ir bijusi vai būtu bijusi līdzīgā situācijā;
- b) "netieša diskriminācija": ja šķietami neitrāls noteikums, kritērijs vai prakse nostāda viena dzimuma personas īpaši nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar otra dzimuma personām, ja vien minētais noteikums, kritērijs vai prakse nav objektīvi attaisnojams ar tiesisku mērķi un ja vien tas nav atbilstīgs un vajadzīgs līdzeklis šāda mērķa sasniegšanai;
- c) "uzmāksšanās": ja saistībā ar kādas personas dzimumu notiek nevēlama rīcība, kuras mērķis vai sekas ir kādas personas cieņas aizskaršana un iebiedējošas, naidīgas, degradējošas, pazemojošas vai aizskarošas vides radīšana;

⁽¹⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.

- d) "seksuāla uzmākšanās": ja notiek jebkāda veida nevēlama vārdiska, nevārdiska vai fiziska seksuāla rakstura rīcība, kuras mērķis vai sekas ir kādas personas cieņas aizskaršana, jo īpaši, ja tā rada iebiedējošu, naidīgu, degradējošu, pazemojošu vai aizskarošu vidi;
- e) "darba samaksa": parasta pamatalga vai minimālā alga, kā arī jebkāda cita atlīdzība naudā vai natūrā, ko darba ņēmējs/-a par darbu tieši vai netieši saņem no darba devēja;
- f) "nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmas": tādas sistēmas, kas nav reglamentētas Padomes Direktīvā 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos ⁽¹⁾, kuru nolūks ir nodrošināt uzņēmuma vai uzņēmumu grupas, tautsaimniecības nozares vai profesijas vai profesiju grupas darba ņēmējiem – darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām – pabalstus, lai papildinātu ar likumu noteiktajā sociālā nodrošinājuma sistēmā paredzētos pabalstus vai tos aizstātu neatkarīgi no tā, vai dalība šādā sistēmā ir obligāta vai pēc izvēles.

2. Šajā direktīvā diskriminācija ietver:

- a) uzmākšanos un seksuālu uzmākšanos kā arī mazāk labvēlīga attieksme, pamatojoties uz personas atteikšanos no šādas rīcības vai pakļaušanos tai;
- b) norādījumu diskriminēt personas dzimuma dēļ;
- c) jebkuru mazāk labvēlīgu attieksmi pret sievietēm, kas saistīta ar grūtniecības vai dzemdību atvaļinājumu Direktīvas 92/85/EEK nozīmē.

3. pants

Pozitīva rīcība

Dalībvalstis var saglabāt vai pieņemt pasākumus Līguma 141. panta 4. punkta nozīmē, lai praktiski darba dzīvē nodrošinātu pilnīgu līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm.

⁽¹⁾ OV L 6, 10.1.1979., 24. lpp.

II SADAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI

I. NODAĻA

Vienāda darba samaksa

4. pants

Diskriminācijas aizliegums

Tieša un netieša dzimuma diskriminācija attiecībā uz visiem atlīdzības aspektiem un nosacījumiem par tādu pašu darbu vai par vienādas vērtības darbu ir likvidējama.

Ja darba samaksas noteikšanai izmanto profesiju klasifikācijas sistēmu, tās pamatā ir tie paši kritēriji vīriešiem un sievietēm, un tā ir veidota tā, lai nepieļautu nekādu dzimuma diskrimināciju.

2. NODAĻA

Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās

5. pants

Diskriminācijas aizliegums

Neskarot 4. pantu, nepastāv ne tieša, ne netieša diskriminācija dzimuma dēļ nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās, jo īpaši attiecībā uz:

- a) šādu sistēmu darbības apjomu un pieejas nosacījumiem;
- b) pienākumu veikt iemaksas un iemaksu aprēķināšanu;
- c) pabalstu aprēķināšanu, ietverot piemaksas, kas maksājamas attiecībā uz laulāto vai apgādājamiem, un nosacījumiem, kas reglamentē termiņus, kuros ir tiesības uz pabalstiem, un to saglabāšanu.

6. pants

Personiskā piemērošanas joma

Šo nodaļu piemēro nodarbinātajiem iedzīvotājiem, to skaitā pašnodarbinātām personām, personām, kas pārtraukušas darbu slimības, maternitātes, nelaimes gadījuma vai piespiedu bezdarba dēļ, kā arī darba meklētājiem un tiem darba ņēmējiem, kuri ir pensionējušies un kļuvuši darbnespējīgi, kā arī personām, kas pretendē uz šādu statusu saskaņā ar dalībvalsts tiesībām un/vai praksi.

7. pants

Materiālā piemērošanas joma

1. Šī nodaļa attiecas uz:
- a) nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmām, kas nodrošina aizsardzību šādos gadījumos:
- i) slimība;
 - ii) invaliditāte;
 - iii) vecums, tostarp priekšlaicīga pensionēšanās;
 - iv) nelaimes gadījumi darbā un arodslimības;
 - v) bezdarbs;
- b) nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmām, kas paredz citus sociālos pabalstus naudā vai natūrā un jo īpaši apgādnieka zaudējuma pabalstus un ģimenes pabalstus, ja šie pabalsti veido atlīdzību, ko darba devējs maksā darbiniekam, pamatojoties uz viņa nodarbinātību.

2. Šī nodaļa arī attiecas uz pensiju sistēmām īpašai darbinieku kategorijai, piemēram, ierēdņiem, ja pabalsti, ko maksā atbilstoši šai sistēmai, tiek maksāti darba attiecību dēļ ar valsts iestādi. Šajā ziņā fakts, ka šāda sistēma ir daļa no vispārējās tiesību aktos noteiktās sistēmas, to neierobežo.

8. pants

Izņēmumi no materiālās piemērošanas jomas

1. Šo nodaļu nepiemēro:
- a) individuāliem pašnodarbināto personu līgumiem;
- b) viena dalībnieka sistēmām, kas paredzētas pašnodarbinātām personām;
- c) darbinieku apdrošināšanas līgumiem, kuros darba devējs nav līgumslēdzēja puse;
- d) izvēles nosacījumiem nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās, ko dalībniekiem piedāvā individuāli, lai viņiem garantētu:
- i) vai nu papildu pabalstus;
 - ii) vai iespēju izvēlēties dienu, kurā stājas spēkā parastie pabalsti pašnodarbinātām personām, vai izvēli starp vairākiem pabalstiem;
- e) nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmām, ciktāl pabalstus finansē no iemaksām, ko brīvprātīgi maksā darba ņēmēji.

2. Ar šo nodaļu neizslēdz to, ka darba devējs piešķir piemaksu pensijai personām, kas jau ir sasniegušas pensionēšanās vecumu atbilstīgi nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmai, bet kas vēl nav sasniegušas tādu pensijas vecumu, lai saņemtu ar likumu noteikto pensiju; šādas piemaksas mērķis ir līdz brīdim, kad attiecīgās personas sasniedz ar likumu noteikto pensionēšanās vecumu, vienādot vai tuvināt kopējo šīm personām maksājamo pabalstu summu attiecībā pret to summu, kuru tajos pašos apstākļos maksā pretējā dzimuma personām, kas jau ir sasniegušas ar likumu noteikto pensionēšanās vecumu.

9. pants

Diskriminācijas piemēri

1. Vienlīdzīgas attieksmes principam pretrunā ir tādi noteikumi, kuri tieši vai netieši pamatojas uz dzimumu un ar kuriem:

- a) nosaka to personu loku, kas var piedalīties nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmā;
- b) nosaka to, vai piedalīšanās kādā nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmā ir obligāta vai pēc izvēles;
- c) paredz dažādus noteikumus attiecībā uz vecumu, kādā pievienojas sistēmai, vai minimālo nodarbinātības laiku, vai to dalības laiku sistēmā, kas vajadzīgs, lai iegūtu tās sniegtos pabalstus;
- d) paredz atšķirīgus noteikumus, izņemot h) un j) apakšpunktā paredzētos, attiecībā uz iemaksu atlīdzināšanu gadījumā, kad darba ņēmējs izstājas no sistēmas, neizpildījis nosacījumus, ar ko viņam ir garantēta atlikta tiesība uz ilgtermiņa pabalstiem;
- e) paredz atšķirīgus nosacījumus, lai piešķirtu pabalstus vai ierobežotu šādus pabalstus viena vai otra dzimuma darbiniekiem;
- f) nosaka atšķirīgus pensionēšanās vecumus;
- g) aptur tiesību saglabāšanu vai iegūšanu dzemdību atvaļinājumā vai atvaļinājumā ģimenes apstākļu dēļ, kas piešķirts ar likumu vai līgumu un par ko maksā darba devējs;
- h) nosaka atšķirīgus pabalsta līmeņus, izņemot, ciktāl var būt vajadzīgs, lai ņemtu vērā aktuāro aprēķinu koeficientus, kuri noteiktu iemaksu sistēmās atšķiras attiecībā pret dzimumu; noteiktu izmaksu fondētās sistēmās daži elementi var atšķirties, ja summu nevienlīdzība veidojas, piemērojot aktuāros koeficientus, kas atšķiras atkarībā no dzimuma laikā, kad ievieš fondēto sistēmu;

- i) nosaka atšķirīgus darba ņēmēju iemaksu līmeņus;
- j) nosaka atšķirīgus darba devēju iemaksu līmeņus, izņemot:
 - i) noteiktu iemaksu sistēmās, ja to mērķis ir vienādot vai tuvināt galīgo pabalstu summu abiem dzimumiem;
 - ii) noteiktu izmaksu fondētās sistēmās, ja darba devēja iemaksas ir paredzētas, lai nodrošinātu fondu pietiekamību noteikto pabalstu izmaksu segšanai;
- k) nosaka atšķirīgas normas vai tādas normas, kas piemērojamas tikai noteikta dzimuma darba ņēmējiem, izņemot tās, kas noteiktas h) un j) apakšpunktā, attiecībā uz tiesību garantēšanu vai saglabāšanu attiecībā uz atliktiem pabalstiem, ja darba ņēmējs izstājas no sistēmas.

2. Ja par šīs nodaļas piemērošanas jomā ietilpstošu pabalstu piešķiršanu lemj sistēmas pārvaldības iestādes, tad tās ievēro vienlīdzīgas attieksmes principu.

10. pants

Īstenošana attiecībā uz pašnodarbinātām personām

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās, kuras paredzētas pašnodarbinātām personām un ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam, pārskata vēlākais 1993. gada 1. janvārī, vai attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras pievienojās pēc šī datuma, tajā datumā, kad attiecīgās dalībvalsts teritorijā sāka piemērot Direktīvu 86/378/EEK.
2. Ar šo nodaļu neaizliedz uz tiesībām un pienākumiem, kas attiecas uz pašnodarbinātu personu dalības laikposmu nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmā pirms minētās sistēmas pārskatīšanas, joprojām attiecināt tās sistēmas noteikumus, kura bija spēkā attiecīgajā laikposmā.

11. pants

Atlikšanas iespēja attiecībā uz pašnodarbinātām personām

Nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmās, kas paredzētas pašnodarbinātām personām, dalībvalsts var atlikt vienlīdzīgas attieksmes principa obligāto piemērošanu, ciktāl tas attiecas uz:

- a) pensionēšanās vecuma noteikšanu, lai piešķirtu vecuma vai izdienas pensijas, un iespējamās sekas attiecībā uz citiem pabalstiem:
 - i) vai nu līdz dienai, kad šādu vienlīdzību panāk ar likumu noteiktajās sistēmās;
 - ii) vai vēlākais līdz laikam, kad šādu vienlīdzību nosaka ar direktīvu;
- b) apgādnieka zaudējuma pensijām – līdz laikam, kad ar Kopienas tiesību aktiem šajā jomā nosaka vienlīdzīgas

attieksmes principu ar likumu noteiktajās sociālā nodrošinājuma sistēmās;

- c) direktīvas 9. panta 1. punkta i) apakšpunkta piemērošanu attiecībā uz aktuāro aprēķinu koeficientiem, līdz 1999. gada 1. janvārim vai attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras pievienojās pēc šī datuma, līdz tam datumam, kad attiecīgās dalībvalsts teritorijā sāka piemērot Direktīvu 86/378/EEK.

12. pants

Atpakaļejošs spēks

1. Visi pasākumi, ar ko šo nodaļu īsteno attiecībā uz darbiniekiem, attiecas uz visiem pabalstiem atbilstoši nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmai par nodarbinātības laikposmiem pēc 1990. gada 17. maija, un tos piemēro ar atpakaļejošu spēku līdz minētajam datumam, neskarot darbiniekus un tos, kuri saskaņā ar tiem ceļ prasību, ja pirms minētā datuma ir ierosināta lietas izskatīšana vai celta līdzvērtīga prasība saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem. Tādā gadījumā īstenošanas pasākumus piemēro ar atpakaļejošu spēku līdz 1976. gada 8. aprīlim, un tie attiecas uz visiem pabalstiem par nodarbinātības laikposmiem pēc minētā datuma. Tajās dalībvalstīs, kas Kopienai pievienojās pēc 1976. gada 8. aprīļa un pirms 1990. gada 17. maija, minēto datumu aizstāj ar datumu, kurā attiecīgajās dalībvalstīs sāk piemērot Līguma 141. pantu.

2. Otrais teikums 1. punktā neliedz tos dalībvalstu noteikumus, kas attiecas uz termiņiem lietu ierosināšanai saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem, piemērošanu darbiniekiem vai tiem, kas aizstāv viņu tiesības, kuri ierosina tiesvedību vai cēla līdzvērtīgu prasību saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem līdz 1990. gada 17. maijam, ja minētie noteikumi šā veida lietās nav neizdevīgāki kā līdzīgās lietās, kas ir dalībvalsts kompetencē, un ja ar tiem nepadara neiespējamu to tiesību īstenošanu praksē, kas piešķirtas ar Kopienas tiesību aktiem.

3. Dalībvalstīs, kas pievienojās pēc 1990. gada 17. maija un kas 1994. gada 1. janvārī bija līgumslēdzējas puses Līgumā par Eiropas Ekonomikas zonu, 1. punkta pirmajā teikumā minēto datumu "1990. gada 17. maijs" aizstāj ar "1994. gada 1. janvāris".

4. Attiecībā uz pārējām dalībvalstīm, kas pievienojās pēc 1990. gada 17. maija, 1. un 2. punktā minēto datumu "1990. gada 17. maijs" aizstāj ar datumu, kurā attiecīgajās dalībvalstīs sāk piemērot Līguma 141. pantu.

13. pants

Elastīgs pensionēšanās vecums

Ja vīrieši un sievietes ar vienādiem nosacījumiem var pretendēt uz elastīgu pensijas vecumu, tad to neuzskata par nesaderību ar šo nodaļu.

3. NODAĻA

Vienlīdzīga attieksme attiecībā uz darba iespējām, profesionālo apmācību un paaugstināšanu amatā, kā arī darba apstākļiem

14. pants

Diskriminācijas aizliegums

1. Ir aizliegta tieša vai netieša diskriminācija dzimuma dēļ valsts vai privātajā sektorā, tostarp valsts iestādēs, attiecībā uz:

- nosacījumiem darba, pašnodarbinātības un profesijas iegūšanas iespējām, to skaitā atlases kritērijiem un darbā pieņemšanas nosacījumiem, lai kāda būtu darbības nozare, un visos profesionālās hierarhijas līmeņos, ietverot paaugstināšanu amatā;
- pieejamību visu veidu un visu līmeņu profesionālajai orientācijai, profesionālajai sagatavošanai, kvalifikācijas celšanai un pārkvalificēšanās iespējām, to skaitā praktiskā darba pieredzei;
- nodarbinātības un darba nosacījumiem, tostarp atlaišanu no darba, kā arī darba samaksu, kā noteikts Līguma 141. pantā;
- dalību un iesaistīšanos kādā darba ņēmēju vai darba devēju organizācijā vai jebkādā organizācijā, kuras biedri ir nodarbināti konkrētā profesijā, ietverot šādu organizāciju sniegtās priekšrocības.

2. Attiecībā uz darba iespējām, tostarp ar tām saistīto sagatavošanu, dalībvalstis var paredzēt, ka dažāda attieksme, kuras pamatā ir ar dzimuma piederību saistīta īpašība, nerada diskrimināciju, ja attiecīgo profesionālo darbību rakstura dēļ vai kontekstā, kādā tās tiek veiktas, šāda īpašība veido patiesu un noteicošu profesionālo prasību, ar noteikumu, ka tās mērķis ir likumīgs un prasība ir samērīga.

15. pants

Atgriešanās pēc dzemdību atvaļinājuma

Sievietei dzemdību atvaļinājumā ir tiesības pēc minētā atvaļinājuma beigām atgriezties savā darbā vai līdzvērtīgā amatā ar noteikumiem un nosacījumiem, kas nav viņai mazāk labvēlīgi, un gūt labumu no visiem darba apstākļu uzlabojumiem, uz kuriem viņai būtu bijušas tiesības prombūtnes laikā.

16. pants

Atvaļinājums bērna tēvam un adopcijas atvaļinājums

Šī direktīva neierobežo dalībvalstu tiesības atzīt noteiktas tiesības uz atvaļinājumu bērna tēvam un/vai adopcijas atvaļinājumu. Tās dalībvalstis, kas atzīst šādas tiesības, veic vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu strādājošos vīriešus un sievietes no atlaišanas no darba minēto tiesību izmantošanas dēļ, un nodrošina, lai pēc

šāda atvaļinājuma beigām viņiem ir tiesības atgriezties savā darbā vai līdzvērtīgos amatos ar noteikumiem un nosacījumiem, kuri nav viņiem mazāk labvēlīgi, un gūt labumu no visiem darba apstākļu uzlabojumiem, uz ko viņiem būtu bijušas tiesības prombūtnes laikā.

III SADAĻA

HORIZONTĀLIE NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Tiesiskās aizsardzības līdzekļi un izpilde

1. sadaļa

Aizsardzības līdzekļi

17. pants

Tiesību aizsardzība

1. Dalībvalstis nodrošina to, lai pēc iespējamās citu kompetentu iestāžu palīdzības izmantošanas visām personām, kas uzskata sevi par cietušām tāpēc, ka viņām nav piemērots vienlīdzīgas attieksmes princips, arī pēc to attiecību izbeigšanās, kurās iespējams ir notikusi diskriminācija, lai panāktu šajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildi, ir pieejamas samierināšanas procedūras, tiesas procedūras gadījumos, kad dalībvalstis tās uzskata par lietderīgām.

2. Dalībvalstis nodrošina to, lai apvienības, organizācijas vai citas juridiskās personas, kam saskaņā ar attiecīgo valstu tiesību aktos izklāstītajiem kritērijiem ir likumīgas intereses nodrošināt šīs direktīvas noteikumu ievērošanu, sūdzības iesniedzēja/-as vārdā vai atbalstot to, ar viņa/-s atļauju varētu iesaistīties jebkurā tiesas un/vai administratīvā procedūrā šajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildei.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neierobežo attiecīgās valsts tiesību aktus, kas attiecas uz termiņiem prasības celšanai attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes principu.

18. pants

Kompensācija vai reparācija

Dalībvalstis ievieš savā tiesiskajā sistēmā šādus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu reālu un efektīvu kompensāciju vai atlīdzību, kuru dalībvalstis noteikušas par zaudējumiem un kaitējumu, kas radīti personai, kura cietusi tādas diskriminācijas dzimuma dēļ un lai tie būtu preventīvi un samērīgi ar radīto kaitējumu. Šādu kompensāciju vai atlīdzību nevar ierobežot, iepriekš nosakot galīgo ierobežojumu, izņemot gadījumus, kad darba devējs var pierādīt, ka vienīgais kaitējums, kas nodarīts pretendētam/-ei diskriminācijas dēļ šīs direktīvas nozīmē, ir atteikums ņemt vērā viņa/-s darba pieteikumu.

2. sadaļa

Pierādīšanas pienākums

19. pants

Pierādīšanas pienākums

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas saskaņā ar attiecīgo valstu tiesu sistēmu ir vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka gadījumā, ja persona, kas uzskata sevi par cietušu tāpēc, ka viņai nav piemērots vienlīdzīgas attieksmes princips, tiesā vai kādā citā kompetentā iestādē uzrāda faktus, pēc kuriem var secināt, ka ir notikusi tieša vai netieša diskriminācija, tad pienākums pierādīt, ka nav noticis vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, ir atbildētājam.

2. 1. punkts nekavē dalībvalstis ieviest noteikumus par pierādījumiem, kuras prasītājiem ir vēl labvēlīgākas.

3. Dalībvalstīm nav jāpiemēro 1. punkts procesiem, kuros lietas apstākļu izmeklēšana ir tiesas vai citas kompetentas iestādes uzdevums.

4. 1., 2. un 3. punktu arī piemēro:

- a) situācijās, uz kurām attiecas Līguma 141. pants, kā arī, Direktīvas 92/85/EEK un 96/34/EK ciktāl tas attiecas uz diskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu;
- b) jebkurām civilajām vai administratīvajām procedūrām attiecībā uz valsts vai privāto sektoru, kas saskaņā ar valsts likumiem paredz kompensācijas līdzekļus, ievērojot a) apakšpunktā minētos pasākumus, izņemot ārpustiesas procedūras, kas ir brīvprātīga rakstura vai ir paredzētas valsts tiesību aktos.

5. Šo pantu nepiemēro kriminālprocesiem, ja vien dalībvalstis neparedz citādāk.

2. NODAĻA

Vienlīdzīgas attieksmes veicināšana – dialogs

20. pants

Vienlīdzību veicinošas iestādes

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus un izraugās iestādi vai iestādes, lai veicinātu, analizētu, uzraudzītu un atbalstītu vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām bez diskriminācijas dzimuma dēļ. Šādas iestādes var būt daļa no aģentūrām, kuras valsts mērogā atbild par cilvēktiesību aizstāvību vai indivīda tiesību aizsardzību.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai minēto iestāžu kompetencē būtu:

- a) neierobežojot upuru un apvienību, organizāciju vai citu. 17. panta 2. punktā minēto juridisko personu tiesības,

neatkarīgas palīdzības sniegšana diskriminācijas upuriem, iesniedzot sūdzības par diskrimināciju;

- b) neatkarīgu izmeklēšanu veikšana par diskrimināciju;

- c) neatkarīgu ziņojumu publicēšana un ieteikumu sagatavošana par jebkuru jautājumu, kas saistīts ar šādu diskrimināciju;

- d) atbilstīgā līmenī apmainīties ar pieejamo informāciju ar attiecīgām Eiropas struktūrām, piemēram, vēl dibināmo Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu.

21. pants

Sociālais dialogs

1. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tradīcijām un praksi veic atbilstīgus pasākumus, lai veicinātu sociālo dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem, lai sekmētu vienlīdzīgu attieksmi, piemēram, uzraugot praksi darba vietās saistībā ar nodarbinātības pieejamību, profesionālo izglītību un paaugstinājumu amatā, kā arī uzraugot koplīgumus, rīcības kodeksus, pieredzes un labas prakses izpēti un apmaiņu.

2. Dalībvalstis mudina darba devējus un darba ņēmējus, neierobežojot savu autonomiju, sekmēt vīriešu un sieviešu līdztiesību un elastīgus darba apstākļus ar mērķi atvieglot privātās un darba dzīves apvienošanu un attiecīgajā līmenī noslēgt līgumus, ar ko nosaka diskriminācijas novēršanas noteikumus 1. pantā minētajās jomās, uz kurām attiecas kolektīvās vienošanās, ja tas ir saskaņā ar valsts tradīcijām un praksi. Šajos līgumos tiek ievēroti šās direktīvas noteikumi un attiecīgie valsts izpildes pasākumi.

3. Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem vai praksi mudina darba devējus plānoti un sistemātiski darba vietā sekmēt nodarbinātības pieejamību, profesionālo izglītību un paaugstinājumu amatā, vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm.

4. Tādēļ darba devēji jāmudina atbilstoši regulāri sniegt darbiniekiem un/vai viņu pārstāvjiem attiecīgu informāciju par vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm uzņēmumā.

Šādā informācijā var iekļaut pārskatu par vīriešu un sieviešu īpatsvaru dažādos organizācijas līmeņos, darba samaksu un atšķirības darba samaksā, un iespējamās stāvokļa uzlabošanas pasākumus sadarbībā ar darba ņēmēju pārstāvjiem.

22. pants

Dialogs ar nevalstiskajām organizācijām

Dalībvalstis veicina dialogu ar atbilstīgām nevalstiskām organizācijām, kam saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem un praksi ir

likumīgas intereses piedalīties cīņā pret diskrimināciju dzimuma dēļ, lai veicinātu vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu.

26. pants

3. NODAĻA

Vispārējie horizontālie noteikumi

23. pants

Direktīvas ievērošana

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka:

- a) atceļ normatīvos un administratīvos aktus, kas ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam;
- b) pasludina vai var pasludināt par spēkā neesošiem vai groza noteikumus, kas ir pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam individuālos vai kolektīvos līgumos vai vienošanās, uzņēmumu iekšējās kārtības noteikumos vai noteikumos, kas reglamentē neatkarīgās profesijas un darba ņēmēju un darba devēju organizācijas vai jebkādu citus pasākumus;
- c) nodarbinātības sociālā nodrošinājuma sistēmas, kurās ir šādi noteikumi, nedrīkst administratīvi apstiprināt vai paplašināt.

24. pants

Pakļaušana netaisnībai

Dalībvalstis savā tiesiskajā sistēmā ievieš šādus pasākumus, kuri vajadzīgi, lai pasargātu darbiniekus, to skaitā darbinieku pārstāvjus saskaņā ar valsts tiesību aktiem un/vai praksi, no atlaišanas vai citas negatīvas attieksmes no darba devēja puses, kas ir reakcija uz sūdzību uzņēmumā vai uz jebkuru tiesvedību, kuras mērķis ir panākt vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu.

25. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto sankciju piemērošanu. Sankcijām, kas var iekļaut kompensācijas maksājumu upurim, jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis vēlākais līdz 2005. gada 5. oktobrim par šādiem noteikumiem paziņo Komisijai un tūlīt ziņo tai par jebkuriem turpmākiem grozījumiem, kas tos skar.

Diskriminācijas novēršana

Dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem vai praksi mudina darba devējus un tos, kas atbild par profesionālās sagatavošanas pieejamību, veikt iedarbīgus pasākumus, lai novērstu visus diskriminācijas veidus dzimuma dēļ, jo īpaši uzmākšanos un seksuālu uzmākšanos darba vietā saistībā ar nodarbinātības pieejamību, profesionālo izglītību un paaugstinājumu amatā.

27. pants

Obligātās prasības

1. Dalībvalstis var ieviest vai saglabāt noteikumus, kas ir labvēlīgāki vienlīdzīgas attieksmes principa aizsardzībai, nekā šajā direktīvā paredzētie noteikumi.
2. Šīs direktīvas īstenošana nekādā gadījumā nav pietiekams pamats, lai pazeminātu strādnieku aizsardzības līmeni tajās jomās, kur to piemēro, neskarot dalībvalstu tiesības atsaukties uz situācijas izmaiņām ar tādu normatīvu un administratīvu aktu ieviešanu, kas atšķiras no tiem, kuri ir spēkā šīs direktīvas izziņošanas brīdī, ar noteikumu, ka ir atbilstība šīs direktīvas noteikumiem.

28. pants

Saistība ar Kopienas un valsts noteikumiem

1. Šī direktīva neierobežo noteikumus, kas attiecas uz sieviešu aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz grūtniecību un maternitāti.
2. Šī direktīva neierobežo noteikumus, kuri paredzēti Direktīvā 96/34/EK un Direktīvā 92/85/EEK.

29. pants

Dzimumu līdztiesības integrācija

Dalībvalstis aktīvi ņem vērā vīriešu un sieviešu līdztiesību kā mērķi, izstrādājot un īstenojot normatīvos un administratīvos aktus, politikas un darbības jomās, kas minētas šajā direktīvā, aktīvi ņem vērā vīriešu un sieviešu līdztiesības mērķi.

30. pants

Informācijas izplatīšana

Dalībvalstis nodrošina, ka pasākumus, kas veikti saskaņā ar šo direktīvu, kopā ar jau spēkā esošajiem noteikumiem dara zināmus visām attiecīgajām personām, izmantojot visus piemērotos līdzekļus, un, attiecīgajā gadījumā, darba vietā.

IV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

31. pants

Ziņojumi

1. Dalībvalstis līdz 2011. gada 15. februārim dara zināmu Komisijai visu informāciju, kas tai vajadzīga, lai sagatavotu ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs direktīvas piemērošanu.

2. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis reizi četros gados dara Komisijai zināmus jebkurus pasākumus, kas pieņemti saskaņā ar Līguma 141. panta 4. punktu, kā arī ziņojumus par minētajiem pasākumiem un to izpildi. Pamatojoties uz minēto informāciju, Komisija reizi četros gados pieņem un publicē ziņojumu, kurā nosaka jebkuru pasākumu salīdzināmo novērtējumu, ņemot vērā Deklarāciju Nr. 28, kas pievienota Amsterdamas Līguma Nobeiguma aktam.

3. Dalībvalstis izvērtē darbības saistībā ar nodarbinātību, kas minētas 14. panta 2. punktā, lai, ņemot vērā sociālo attīstību, lemtu, vai ir pamats saglabāt attiecīgo izslēgšanu. Tās periodiski, vismaz reizi 8 gados, paziņo Komisijai par šīs novērtēšanas rezultātiem.

32. pants

Pārskatīšana

Komisija vēlākais līdz 2013. gada 15. februārim pārskata šīs direktīvas darbību un vajadzības gadījumā ierosina jaunus grozījumus, kurus tā uzskata par vajadzīgiem.

33. pants

Īstenošana

Dalībvalstis vēlākais līdz 2008. gada 15. augustam stājas spēkā tādi normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vai līdz šim datumam nodrošina, ka darba devēji un darba ņēmēji vienošanās veidā ievieš vajadzīgos pasākumus. Ja nepieciešams, dalībvalstis var izmantot ilgākais vienu papildu gadu, lai izpildītu šīs direktīvas prasības, ņemot vērā īpašas grūtības. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai garantētu rezultātus, kas noteikti šajā direktīvā. Tās tūlīt nosūta Komisijai šo pasākumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Tās arī iekļauj teikumu, ka atsauces uz direktīvām, kuras atceļ ar šo direktīvu, spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos noteikumos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā jāformulē šāds teikums.

Pienākums transponēt šo direktīvu valsts tiesību aktos attiecas vienīgi uz tiem noteikumiem, kuri rada būtiskas izmaiņas salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav būtiski mainīti, izriet no iepriekšējām direktīvām.

Dalībvalstis paziņo Komisijai valsts tiesību aktu galvenos noteikumus, kurus tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

34. pants

Atcelšana

1. Direktīvas 75/117/EEK, 76/207/EEK, 86/378/EEK un 97/80/EK tiek atceltas no 2009. gada 15. augusta, neskarot dalībvalstu pienākumus saistībā ar termiņiem I pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un šo direktīvu piemērošanai.

2. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās būtu jālasa saskaņā ar II pielikumā doto korelācijas tabulu.

35. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

36. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 5. jūlijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
P. LEHTOMÄKI

I PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltās direktīvas ar secīgiem grozījumiem

Padomes Direktīva 75/117/EEK	OV L 45, 19.2.1975., 19. lpp.
Padomes Direktīva 76/207/EEK	OV L 39, 14.2.1976., 40. lpp.
Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/73/EK	OV L 269, 5.10.2002., 15. lpp.
Padomes Direktīva 86/378/EEK	OV L 225, 12.8.1986., 40. lpp.
Padomes Direktīva 96/97/EK	OV L 46, 17.2.1997., 20. lpp.
Padomes Direktīva 97/80/EK	OV L 14, 20.1.1998., 6. lpp.
Padomes Direktīva 98/52/EK	OV L 205, 22.7.1998., 66. lpp.

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai

(minēti 34. panta 1. punktā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
Direktīva 75/117/EEK	1976. gada 19. februāris	
Direktīva 76/207/EEK	1978. gada 14. augusts	
Direktīva 86/378/EEK	1993. gada 1. janvāris	
Direktīva 96/97/EK	1997. gada 1. jūlijs	1990. gada 17. maijs, attiecībā uz darbiniekiem, izņemot tos darbiniekus, kuri pirms šī datuma ir uzsākuši tiesvedību vai iesnieguši līdzvērtīgu prasību saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vai tiem, kas šādu darbinieku vārdā iesniedz sūdzību. Direktīvas 86/378/EEK 8. pants – vēlākais 1993. gada 1. janvārī. Direktīvas 86/378/EEK 6. panta 1. punkta i) daļas pirmais ievilkums – vēlākais 1999. gada 1. janvārī.
Direktīva 97/80/EK	2001. gada 1. janvāris	Attiecībā uz Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti – 2001. gada 22. jūlijs.
Direktīva 98/52/EK	2001. gada 22. jūlijs	
Direktīva 2002/73/EK	2005. gada 5. oktobris	

II PIELIKUMS

Korelācijas tabula

Direktīva 75/117/EEK	Direktīva 76/207/EEK	Direktīva 86/378/EEK	Direktīva 97/80/EK	Šī direktīva
—	1. panta 1. punkts	1. pants	1. pants	1. pants
—	1. panta 2. punkts	—	—	—
—	2. panta 2. punkta pirmais ievilkums	—	—	2. panta 1. punkta a) apakšpunkts
—	2. panta 2. punkta otrais ievilkums	—	2. panta 2. punkts	2. panta 1. punkta b) apakšpunkts
—	2. panta 2. punkta trešais un ceturtais ievilkums	—	—	2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunkts
—	—	—	—	2. panta 1. punkta e) apakšpunkts
—	—	2. panta 1. punkts	—	2. panta 1. punkta f) apakšpunkts
—	2. panta 3. un 4. punkts, un 2. panta 7. punkta trešais apakšpunkts	—	—	2. panta 2. punkts
—	2. panta 8. punkts	—	—	3. pants
1. pants	—	—	—	4. pants
—	—	5. panta 1. punkts	—	5. pants
—	—	3. pants	—	6. pants
—	—	4. pants	—	7. panta 1. punkts
—	—	—	—	7. panta 2. punkts
—	—	2. panta 2. punkts	—	8. panta 1. punkts
—	—	2. panta 3. punkts	—	8. panta 2. punkts
—	—	6. pants	—	9. pants
—	—	8. pants	—	10. pants
—	—	9. pants	—	11. pants
—	—	(Direktīvas 96/97/EK 2. pants)	—	12. pants
—	—	9.a pants	—	13. pants
—	2. panta 1. punkts un 3. panta 1. punkts	—	2. panta 1. punkts	14. panta 1. punkts
—	2. panta 6. punkts	—	—	14. panta 2. punkts
—	2. panta 7. punkta otrā daļa	—	—	15. pants
—	2. panta 7. punkta ceturtais daļas otrais un trešais teikums	—	—	16. pants
2. pants	6. panta 1. punkts	10. pants	—	17. panta 1. punkts
—	6. panta 3. punkts	—	—	17. panta 2. punkts
—	6. panta 4. punkts	—	—	17. panta 3. punkts

Direktīva 75/117/EEK	Direktīva 76/207/EEK	Direktīva 86/378/EEK	Direktīva 97/80/EK	Šī direktīva
—	6. panta 2. punkts	—	—	18. pants
—	—	—	3. un 4. pants	19. pants
—	8.a pants	—	—	20. pants
—	8.b pants	—	—	21. pants
—	8.c pants	—	—	22. pants
3. un 6. pants	3. panta 2. punkta a) apakšpunkts	—	—	23. panta a) apakšpunkts
4. pants	3. panta 2. punkta b) apakšpunkts	7. panta a) apakšpunkts	—	23. panta b) apakšpunkts
—	—	7. panta b) apakšpunkts	—	23. panta c) apakšpunkts
5. pants	7. pants	11. pants	—	24. pants
6. pants	—	—	—	—
—	8.d pants	—	—	25. pants
—	2. panta 5. punkts	—	—	26. pants
—	8.e panta 1. punkts	—	4. pants 2. punkts	27. panta 1. punkts
—	8.e panta 2. punkts	—	6. pants	27. panta 2. punkts
—	2. panta 7. punkta pirmā daļa	5. panta 2. punkts	—	28. panta 1. punkts
—	2. panta 7. punkta ceturtais daļas pirmais teikums	—	—	28. panta 2. punkts
—	1. panta 1.a punkts	—	—	29. pants
7. pants	8. pants	—	5. pants	30. pants
9. pants	10. pants	12. panta 2. punkts	7. panta ceturtais daļa	31. panta 1. un 2. punkts
—	9. panta 2. punkts	—	—	31. panta 3. punkts
—	—	—	—	32. pants
8. pants	9. panta 1. punkta pirmā daļa un 9. panta 2. un 3. punkts	12. panta 1. punkts	7. panta pirmā, otrā un trešā daļa	33. pants
—	9. panta 1. punkta otrā daļa	—	—	—
—	—	—	—	34. pants
—	—	—	—	35. pants
—	—	—	—	36. pants
—	—	Pielikums	—	—